سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● *17 Muharrem 1397*
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● *7 Ocak 1977*
Vilâyet Han Kat: 3 Nu: 204 *Cağaloğlu — İSTANBUL*

SAYI: 54 / BEŞ LİRA / BİR D.M.

Şeriat düşmanı bir
Prof'un itirafı doğrudur:

ŞERİAT DÜŞMANLARI HADEME BİLE OLAMAZ

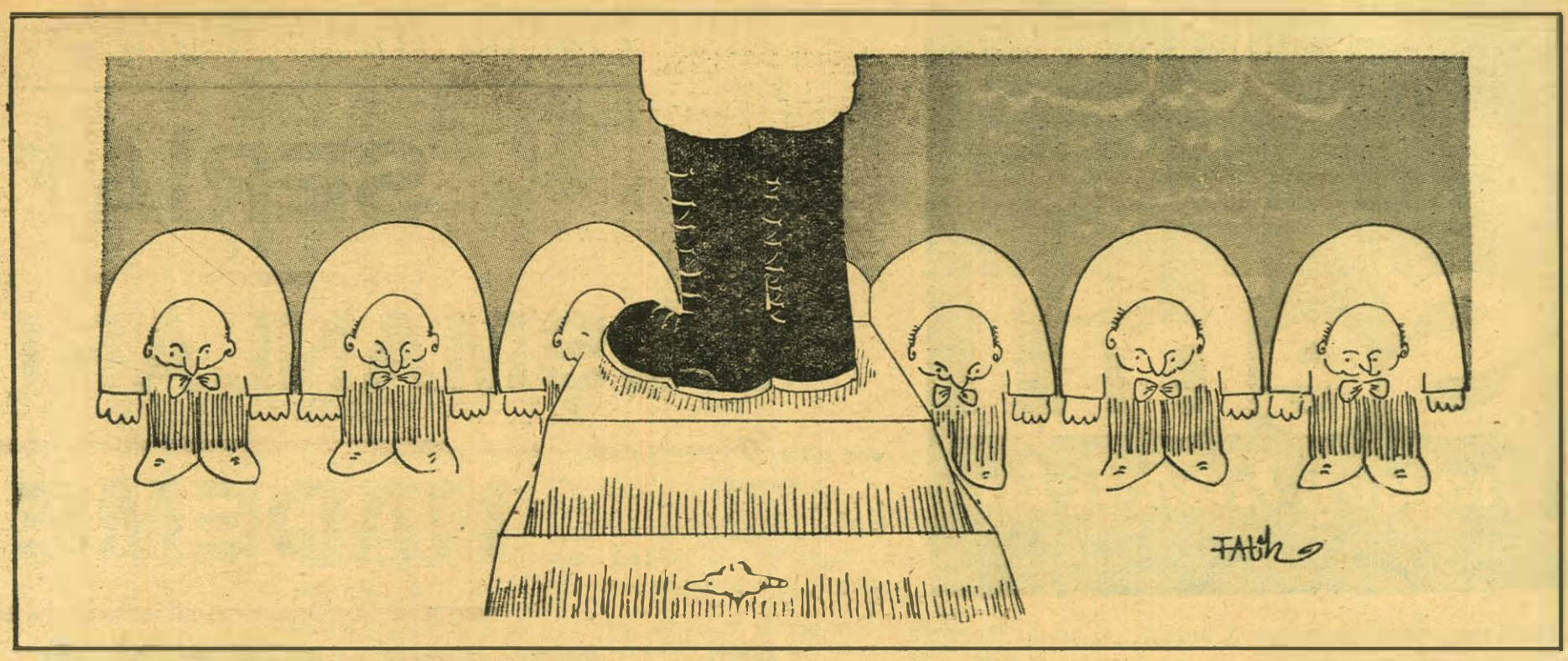

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Kiminle halleşelim!

Muhteren okuyucularımız,

Tam hasbihâlimize başlayacağız postacının getirdiği mektublardan birisi —ki Semirket'den yazan Ali Demirkol kardeşimiz— hasbihâlimize işaret ile «bu bahsi haddinden fazla uzatıyorsunuz» diye araya girdi. Düşündük, hakikaten birkaç sayıdan beri bu bahsi hayli uzun tutmuşuz. Uzun tuttuğumuz doğru da, acaba haddinden fazla mı olmuş; işte orası bu haftaki hasbihalimizi —galiba— yine uzun tutmamıza sebebiyet verecek.

Kardeşlerimiz,

«Okuyucu ile Hasbihâl» köşemizin önce mahiyeti bir başka tabirle maksadı üzerinde azıcık duralım. Burası «Sebil ailesinin» dertleşme köşesi halini almıştır. Aslında vazifesi münderecatımızın kısa bir hülâsasını takdim iken zamanla böyle bir mahiyet iktisab etmiştir. Sebebi ise gayet vazıh: Nâşirleri ve okuyucularıyla birlikte bir «aile» telâkki ettiğimiz Sebil camiasının, birlikte omuzladıkları «hizmet» hergün yeni, kimi tahmin ettiğimiz, kimi beklenmedik «mâniler» ile karşılaşmaktadır. Dertleşiyoruz; derken işte bu «mâniler» i «ailemizin» huzuruna getiriyor çâreler araştırıyoruz.

Evvelâ şunu hiç hatırdan çıkarmamalıyız ki; basın, bugün dev bir sanayi dalı haline gelmiştir. Ne diyorsunuz siz, bugün Türkiye'de basın yıllık yarım miyarlık ciroya bana mısın demeyen hüviyetteki sermaye gazetelerinden meydana gelmektedir. Yarim milyar lira... Ve bunlar hemen topyekûn «İman Cephesi» nin karşısında mevzilenmiş vaziyettedirler. Kurdukları tesisler —aramızdaki madeten cesamet farkını gösterebilmek için kaydediyoruz— meselâ, Sebil'imizin diyelim ki, 10 yıllık toplam baskısını sadece bir gün içerisinde tamamlayıp, bayilere tevziye hazır hale getirebilecek kapasitededir.

Eleman bahsine geçelim; bunların sadece birisinin çalıştırdığı ve ortalama 4 bin lira aylık ödediği eleman adedi 500'ün üstündedir. Yani diğer rakkam ifadesiyle ayda çalıştırdıklarına ortalama 2 milyon lira ödemede bulunabilecek maddi güce sahiptirler.

Şimdi şu noktaya dikkatinizi çekmek istiyoruz; pek çok kardeşimiz zannediyorlar ki, Sebil neşriyatıyla fikri plânda sadece «batıl» ile mücadele vermektedir. Yanılıyorlar; sadece bâtıl ile mücadele etmekle kalmıyor, aynı zamanda bu dev sanayi dalında yine bâtılın elinde bulunan maddî kuvvetin baskısıyla da becelleşiyoruz. Benzetmek icâbederse, binlerce dönümlük araziler üstünde kurulmuş fabrikalar arasında sıkışıp kalmış tek odadan ibaret bir demirci dükkânından farkımız yok.

Hâl böyle olunca, Sebil'in nâşirlerinin okuyucuları ile dertleşmek için sütûn sütûn yazı kaleme almalarını hoş görmelisiniz. İşte biz bizeyiz... Biz

(Devamı 15. Sayfamızda)

İslâm

Fazlası yazılmaz!

Riyad'da, İslâm Üniversitesi'nin dâveti ile yapılan «Fıkıh Konferansı» hakkında Dr. Mustafa Bilge Bey'in intibalarını herhalde takib ediyorsunuzdur; orada bizzat halihazır İslâm ulemâsı şu noktaya işâret etmiş:

«— İslâm Âlemi'nin bugün herşeyden fazla ilim adamına ihtiyacı vardır.»

Kuveyt Diyânet İşleri Reisi Muhterem Abdullah Akil'in bu kanaati, konferansa iştirâk edenlerce teyid olunmuş.

«— Doğru söylüyor..» demişler.

Biz de geçtiğimiz günlerde, Tıbbiyeli gençlerimizin dâveti üzerine gittiğimiz sohbetde bunu mevzuu bahs ettik. Daha doğrusu bir cümlemizin girişini bu kanaati ifade ile yapıp devamını şöyle getirdik:

«— Doğrudur, İslâm Âlemi'nin ilim adamına ihtiyacı vardır; ancak, her halde onlar kadar Ulubatlı Hasan'lara da ihtiyaç duymaktadır.»

Âlime ve Ulubatlı Hasanlara

İkincisi gibi, ilkini de müşahhas söyleyelim de maksadımız tam tebellür etsin bari:

İslâm Âlemi'nin bugün herşeyden önce Akşemseddin'lere ve Şehid Ulubatlı Hasan'lara ihtiyacı vardır.

Sonra şöyle bir cümle ilâve ettiğimi hatırlıyorum, hattâ eşkâli tam olmadığı için bu cümle, gençlerimizden bazılarının hemen anında itirazlarına muhatab olmuştu:

«— Şimdiki zamanda ulemadan olmaya heveslenen pek çok da, her nedense kılıç olmak isteyen az.. İkincisi galiba nefsimize zor geliyor.»

«— Ama ağabey, ulema olmak kolay mı...»

«— Değil elbette, değil de demek istediğim şu; bakınız şu sıcacık mescidde rahle başına oturup, ulemâ olabilmek, o sıraya girebilmek iddiasıyla; gecenin şu ayazında çamurunda dışarıda titreyerek «kılıcın hakkını vermek» ten beri durmak nefsimize kolay değil de ne?...»

Sağolsun gençlerimiz o pek sevdiğim hürmetkâr hasletleriyle fikrimi beğenmemiş de olsalar ses çıkarmadılar. Aslında mes'eleyi biraz izah edince beğenmeyenleri olduğuna dair bende bir intiba hasıl olmadı. Dedim ya, —bilmem— belki de hürmetkâr tavırlarından dolayı aksi görüşte olanlarını tesbit edemedim.

Her neyse bir ara yine sordum:

«— Aramızda -yüz kızartıcı bir suçtan olamaz eminim ama- dâvâmız hakkı için mahkemeye düşmüş olan var mı?»

Cevap:

«— Yok...»

«— Pekiy, karakola filân?»

Cevap:

«— Yok...»

Ne demek istiyordum bu suallerle; genç kardeşlerim anlamışlardı. Burada da hülâsa edivereyim:

O kadar anlaşılmaz bir «uyum» içindeyiz ki şu mevcûd «düzenle».. Ancak bu kadar olur.. Sanki İslâm nizamında yaşıyoruz. Sanki, bütün müesseseleriyle -iktisadı, hukuku, ictimaiyatı, kültürü ile- içinde yaşadığımız cemiyet hakka teslim olmuş cemiyettir ve onun için müslümanlar bu cemiyetin her istediğine boyun eğmektedir.

Halbuki, alimlerimiz olmalı ve en ince teferruatına kadar tetkik ile bu düzene hapsolunduğumuzu izah etmeli...

Yine «kılıç erbabımız» olmalı, o ulemânın işâdı cihetinde parıl parıl parıldamalı...

Anlatabildim mi acaba demek istediğimi? Anlayamayanlara not düşeyim: Bu düzende daha başka türlü yazamam iyi mi...

Y. YALÇINER

Petrol boru hattının düşündürdükleri

Kadir Mısıroğlu

Petrol, ona sahib olan devletlere daima nimet ve külfeti beraber getiren iki ağızlı bir bıçak gibidir. Hakikaten, bütün sıkıntıları «*hammadde*» ve «*pazar*» ihtiyacı gibi iki sebepten neş'et eden sanayi için petrolün ne ölçüde zarûri olduğu söz götürmez bir gerçektir. O sanayi ki, «*durma, düşersin!.*» mantığı ile yürümeyi mecbûri bir sûrette benimsemiştir. Hiçbir devlet kendisini ona katılmaktan müstağnî addedemez. Ederse, silinip ortadan kalkmaya mahkûm olur. İşte bu yüzden, sanayi sahasındaki beynelmilel rekâbet, zamanımızda başdöndürücü bir hız kazanmış bulunmaktadır.

Denilebilir ki, sanâyi için hayatî bir ehemmiyeti hâiz olan petrolün külfetine katlanmak mecburiyeti tarihte ilk defa, bizim için mevzuubahs olmuştur. Hem de nimetine nâil olamadan.. Gerçekten, büyük ve muazzam Osmanlı Devleti'nin yıkılışının âmilleri tâdad edilecek olsa, —ihtimâl— petrole ilk sıralarda yer verilmek lâzım gelecektir. Zira, Filistin'i ele geçirerek ikibin yıllık İsrail hayaline ulaşmak isteyen cihan siyonizmi, bu gâyesine ulaşmak için geçen asrın süper devleti İngiltere'yi korkunç bir Türk ve İslâm düşmanlığına sevketmişti. Bu hareketi makûl ve hattâ makbûl saydırarak İngiliz umumi efkârını aldatabilmek için de, bu devletin petrole âid iştahasını kabartacak sinsi sinsi telkinlerde bulunmuştu. Zira İngiltere kaydettiği sınâî gelişme sebebiyle petrole son derecede muhtaçtı.

Bu suretle Arab Yarımadası'nın petrollerini ele geçirebilmek maksadıyla hareket ettiğine inandırılan ve bu siyonist emellere âlet edilen İngilizler, bu gaye için Osmanlı Devleti'yle canhıraş bir mücadeleye girişmişlerdi.

Arab Yarımadası'nın haiz bulunduğu petrol rezervleri arasında İngilizlerin iştihasını en ziyâde kabartan da «*Musul Petrolleri*» idi. Bu sebeple İngilizlerin Birinci Cihan Harbi'ne girmekteki asıl maksadlarının bu bölge petrollerini ele geçirmek olduğunu söylemek dahi mümkündür. Mondros Mütarekenâmesi'nin 1918 yılında imzası anında fiilen elimizde olduğundan «*Misak-ı Millî*» ye dahil bulunduğunda şüphe ve teredduüte mâhal olmayan bu mıntıkanın, hâiz bulunduğu petrol sebebiyle Lozan Sulh Müzakereleri'nde asıl çekişme mevzuunu teşkil ettiği, mâlumdur. Ancak, İnönü'nün basiretsizliği yüzünden umumî sulhün kaderinden tefrik edilip mes'elenin dokuz ay zarfında Türkiye ile İngiltere arasında «sûret-i muslihânede hâl olunacağı» kabûl edilmişti. Musul üzerinde ısrar edilirse harb çıkacağı zan ve korkusundan doğan bu tâvizin arkasından sökün eden mütâvali hataların, bu, sekenesi süt be süt Türk ve müslüman olan vatan parçasının kaybına nasıl sebep olduğunu tafsil ve hikâye edecek değiliz. Ancak, şurası bilinmelidir ki; Türkiye tabiî hakkı olan bu servetden, ancak ve sadaka kabilinden 25 sene müddetle yüzde 10 bir hisse elde edebilmişti. Ne yazık ki, bu da kâğıt üzerinde kalmıştır. Zira, gelip geçen bütün hükûmetlere rağmen mukaveleye rabdedilmiş bulunan bu alacak, Irak'dan bir türlü tahsil edilememiştir. Türkiye bütçesinde her yıl buna dâir kaydedilen muhtemel gelir tahakkuk etmemiş bir alacak olarak kalmıştır.

İşte, Süleyman Demirel'in Kerkük - İskenderun arasında döşenen petrol boru hattının işletmeye açılması münasebetiyle gittiği Irak'la Türkiye arasında ki gerçeklerden hatırlanmaya değer olan bir kaçı. Bu vesile ile Türkiye'nin yarım asırdan beri kanayan bir yarasına yeniden parmak basmanın lüzûm ve ehemmiyeti âşikârdır. Bugün, en tabii hakkımız ve malımız olan Musul Petrolleri'nden topraklarımızdan akıp gittikleri için sadece cüz'i bir kira alacağız diye sevinenler, acaba bu acı gerçeklerden ne kadar haberdardırlar?. Yoksa, şu boru hattı dolayısıyle Türkiye'ye bağlılığı ve onunla yekpâre bir coğrafî ünite teşkil ettiği bir kere daha tebeyyün etmiş bulunan bu vatan parçasının -Kıbrıs misalinde olduğu gibi- aktüel hale getirilmesine mâni esbab, yine bu İsrail'in geleceğine âid hesablar mıdır? Dün, sanâyiini kurmak ihtiyacı mutlak olan Türkiye'yi, aramızdaki yahudi ve dönmeleri zengin eden bir «*montaj sanayii*» ne iterek esas olması lâzım gelenin önünü kesmeye çalışanlar, bu sefer de, Musul davasını mutlak bir sükûta mahkûm ederek burasının petrolleriyle alâkalı basit bir ücret mukavelesiyle esas haklarımızı setretmek gâyesini mi takib etmektedirler? Anlaşılan, sanâyii hergün biraz daha kuvvetlenen Türkiye'nin —buna muvâzi bir seyir takib etmesini özlediğimiz— mânevi kalkınmasıyla da güçlenip kuvvetlenerek, yakın bir gelecekte Musul'u dava etmesi ihtimalinden doğan endişeler, siyonistleri birtakım yeni manevralara sevketmektedir. Bugüne kadar Musul üzerine tek lâf etmemiş bulunan Süleyman Demirel'in, sırf basit bir kira anlaşmasını tehâlükle imzalaması ve tesis edilen boru hattının açılış merasimine eteklerini savurarak koşması, son derecede mânidardır. Eğer, Musul da Batı Trakya, Adalar ve Kıbrıs gibi dahilî siyâsete mâl edilebilmiş ve amme efkârının bu mes'ele üzerinde ciddi bir sûretde müddeî ve takipçi olması sağlanabilmiş olsaydı, o zaman yalnız Süleyman Demirel değil, diğer liderlerin bile buna sahib çıkmakta yarışa girişecekleri şüphesizdi. Zira, büyük ve âlemşümûl İslâm mefkûresinden çoktan kopmuş bulunan bu tip idareciler, vatanın en tabiî haklarını bile kendilerinin seçim şanslarına tesir etmedikçe müdafaa arzusunu göstermezler. Hattâ bu gibi toprak talebetme temayülleri karşısında, Türkiye'nin yeniden emperyalist (!) bir yola döküldüğü kanaatinin uyanması ve beynelmilel güçlerin düşmanlığını tahrik etmesi endişesinden dolayı, dehşetle karşılarlar. İşte Kıbrıs mes'elesinde MSP'nin, burasını tamamen talebetmekten ibaret olan esas meyline tahammül edemeyerek onun habire eteğini çekip duranlar, bu tip idarecilerdir. Ne yazık ki, bunlar onun her türlü icraatta ortağıdırlar. Hattâ bu ürkeklik itibariyle O'nun dünkü ortaklarıyla bugünkü ortakları arasında da hemen hemen hiçbir fark mevcud değildir.

Halbuki, bugün Türkiye Kıbrıs, Batı Trakya ve Adalardan Musul'a kadar aziz vatanın hudutlarındaki anormallikleri gidermeye ve yakın tarihin hatalarını düzeltmeye istidat bahşedecek sıhhatli bir gelişme içindedir. Ancak, mes'eleler köklü bir suretde bilinmedikçe ve şartlar nihaî neticeye doğru hazırlanmadıkça doğacak fırsatların heder edilmesinin önlenemiyeceği âşikârdır. Bu yüzden, hemen hemen her parti liderinin —lâfzan da olsa— sahib çıkmakta bulunduğu Büyük ve lider Türkiye, davâsının mesnedsiz bir ham hayalden ibâret kalmaması için, Türk haricî siyasetinin bütün esasları yeniden çizilmek gerektir. Ne kadar gariptir!. Geçenlerde Süleyman Demirel'in sırf Amerika'ya bir naz olsun diye söylediğini sandığımız bu meâldeki bir sözü üzerinden aylar geçmiş bulunmaktadır. Hâlâ ortada hiçbir salâh alâmeti görülmemekte ve yine Ortak Pazar'ın arkasından koşulmakta olması ne kadar gariptir!. Ne gün şu batıcı ve siyonist kadrolara, aziz milletimize kaybettirdikleri zamanın ve fırsatların hesabı sorulabilecektir?!..

Rus misyoneri Ilminsk «İslâm bir dakika için olsun elinden silâhını bırakmayan muzzam bir kuvvettir» derken...

DİRENEN HİLÂL

● Y. YALÇINER

LENİN'E GÖRE DİN, PİS KOKULU BİR RUS RAKISI GİBİDİR

2

İşte bugün dahi Kremlin'in vaz geçemediği Çarlık metodu;

«Parçala, hükmet!»

Sadece iki kelime... Parçala hükmet, Kırgız de, Özbek de, Tatar de, Kazan de, Türkmen de, Uygur de, Azeri de birbirinden kopar, ayrı ayrı idareler halinde tepelerine eli kamçılı despotları dik ve hükmet! Yoksa... Evet yoksa halin dumandır;

«İslâm, bir dakika için olsun silâhını elinden bırakmayan muazzam bir kuvvettir. İslâm iman kuvvetidir. Bütün İslâm dünyasında sahip bulunduğu kaynaştırma kaabiliyetiyle dünyada eşi bulunmayan bir dindir. Ve mânevi sahada onunla mücadele imkânsızdır.» (11).

Sonra bir nokta daha var;

«Bir çok milletleri ihtiva eden Rusya Müslümanlığının, çok ehemmiyetsiz istisnalarla, muhtelif şivelerle de olsa, aslında bir tek dilde konuşan Türk olmaları gözden uzak tutulmamalıdır» (12).

Fakat teşhiste ve buldukları *«çare»* de ne kadar isabetli olurlarsa olsunlar. Çarların, korktukları sık sık başlarına gelmiş o *«Kaynaştırma kaabiliyetiyle eşi bulunmayan din»* İslâm ve *«muhtelif şivelerle de olsa aslında tek dilde konuşan Türk»* zulme başkaldırmış, ezilmiş, öldürülmüş fakat hiçbir zaman istiklâl mefkûresinin haşmetli bayrağını yere düşürmemiştir.

1905 Şubat ihtilâlinden sonra monarşistlere akıl veren gizli müşavir Budiloviç bu gerçeği şu raporuyla teyit ediyor:

«Astrahan, Ural, Turgay, Akmola ve Semipalatin Kırkızlarını tek bir din idaresi altında birleştirmek, onların milliyet bakımından birleşmelerine ve yakınlaşmalarına sebep olacaktır. 17 ve 18. asırlarda, hattâ 19. asrın ilk yarılarında Rus - Türk münasebetleri tarihi, bu savaşçı göçebeler arasındaki büyük birleşmelerin bizler için ne büyük tehlike teşkil ettiğini göstermiştir.» (13)

Ve Lenin bütün bunları gayet iyi biliyor.

Vilâdimir Lenin. Komünistlerin tapındıkları ikinci adam. İlki Marks, ikincisi Lenin.. «Felsefe Defteri» ne Yunan filozofu Heraklit'in lâflarından süsler yapan bolşevik:

«Dünya bir küldür. Tanrılar veya insanlar tarafından yaratılmamıştır. Bir nizam içinde alevlenen ve sönen canlı bir ateştir, ebediyyen öyle kalacaktır.» (14) diyor.

«Allah mı,» —hâşa— yoktur! «Din mi?» Lenin için «Sivuha» yani iğrenç kokulu bir rus votkasından başka bir şey değildir! (15)

Lenin daha işbaşına geçmezden önce 1913 de Krakov - Poronino'da toplanan Komünist Partisi Merkez Komitesinde kabul ettirdiği 5 maddelik kararla *«istiklâl»* hareketlerine temas ediyor ve maddelerin ilk dördünde *«Bütün milletlerin kendi kaderlerini kendilerinin tayin etmeleri»* üzerinde ahkâm kesiyor, son maddede ise *«amma...»* diyordu; İşin ucu uzanıp Çarlık Rusyasının tahakkümü altında olan milletlere gelince, *«Milletlerin kendi kaderlerini kendilerinin tesbiti hususundaki bu talep (Rusya'dan) ayrılmanın maksada uygun olup olmaması ile karıştırılmamalıdır.» (16)*

Yani Rusya'dan ayrılmak bahis mevzuu olamaz.

Bu zihniyet ucûbesinin bir başka misali de var; Yine Lenin bir başka konuşmasında şöyle diyor:

«Tahakküm eden millete mensup sosyalistler (Ruslar), milletlerin ayrılmak hürriyetine sahip olduklarını savunacaklar, mahkûm milletlerin sosyalistleri ise milletlerin birleşmek hürriyetine sahip olduklarını savunacaklardır» (17)

Yani ki, *«biz Rusya esaretinde kalmalıyız»* diyeceklerdir.

Eh, slav ırkcısı ve *«Parçalanmaz Rusya»* taraftarı Lenin'den başkasını bekleyemezsiniz. O'nun komünistliğinin gerçekte slav ırkçılığından başka bir çehresi yoktur. O, sadece dışa karşı *«Bağımsızlık, hürriyet»* demagogudur. Onun Rusya'da ***«Rusçadan başka dilin konuşulmasına»*** dahi tahammülü yoktur. (18)

İşte bu Lenin, Kremline kuruluncaya kadar, İmam Şa-

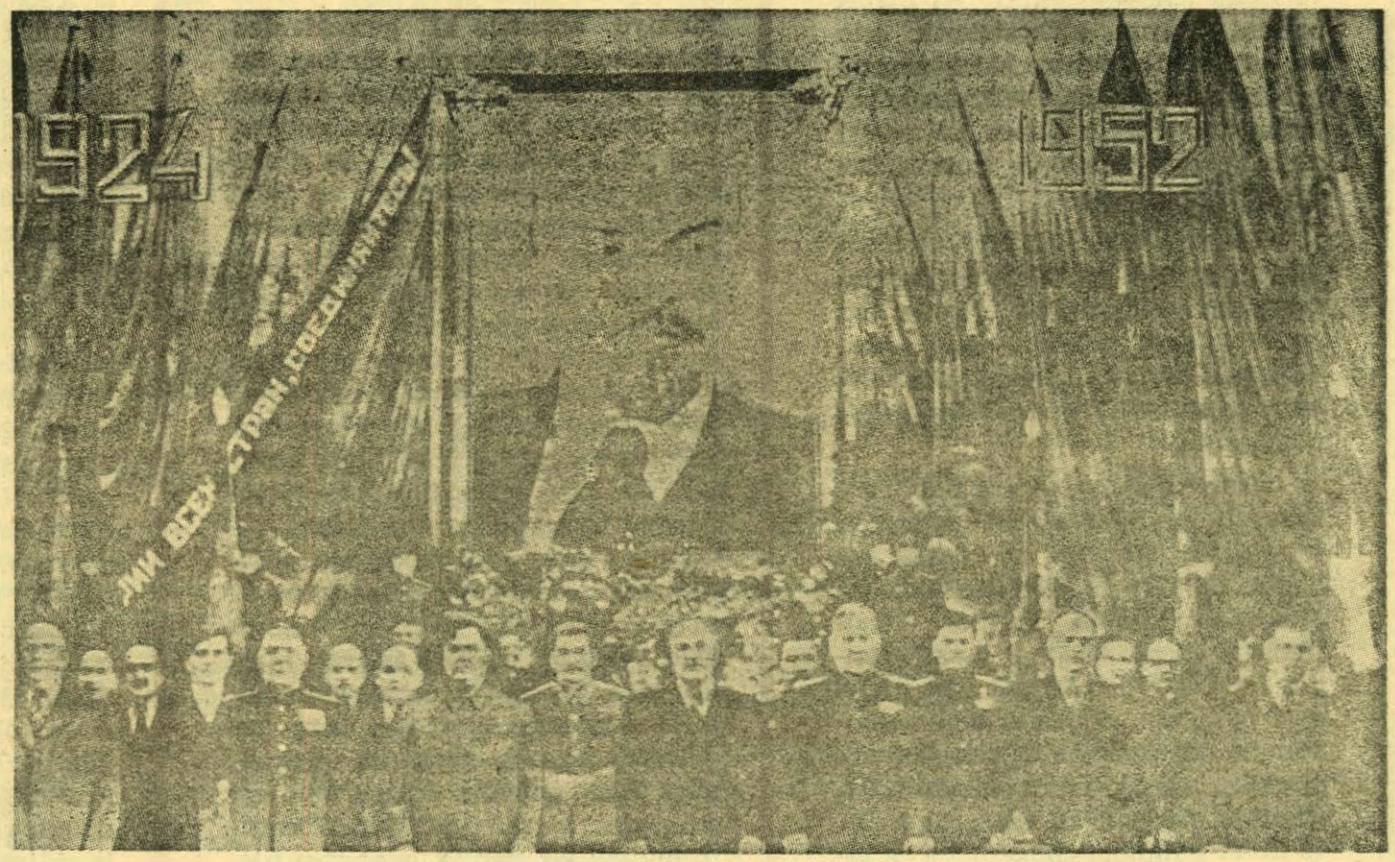

● *İşte komünistlerin putu: LENİN..* *(Sebil, arşiv)*

mil mücadelesi hakkında sukûtu tercih etmiştir. Ne zaman ki, tepedeki yerini almış o zaman Rusya'nın «*Şark politikası icabı*» ve Stalin'in «*aman müslüman şarkı ihmal etmeyelim..*» taktiği ile yumuşamış ve birtakım kapıkullarının ağzından İmam Şamil'e methiyeler düzmüştür. (19)

---

(11) Rus misyonerlerinden İlminsk'nin, Rus Ortodoks Kilisesi Yüksek Şura Reisi Pobedonostsev'e yazdığı mektuplardan. İlminsk, aynı mektuplarda müslüman çocuklarının Rus okullarına devamlarının bile mahzurlu olacağım yazıyor.

(12) Başvekil Pierre Stolıpin'in bir mektubundan L. Klimoviç, İslâm Tsarskoy, Moskova, 1936, s. 225 - 226

(13) A.g.y., s. 223 - 224

(14) Lenin, Felsefe Defterleri, s. 418

(15) Külliyat, c. 10, s. 65

(16) Lenin, Şaumyanla yazışmalar

(17) Külliyat, c. 19, s. 261 - 262

(18) Lenin 1903 de toplanan Komünist Partisi Kurultayında mahalli idarelere kısmen olsun yetkiler tanınmasına muhalefet etmiş ve ruscanın «Umumi devlet dili» olarak kalacağını söylemiştir. Ancak aradan yarım yüzyıl geçmesine rağmen komünist idare bu kararının anayasa ve kâğıt üzerinde kalmamasını sağlayamamış, tahakküm olunan milletler ısrarla kendi dillerini konuşmaya devam etmişlerdir.

(19) Bu konuda Stalin'le beraber yayınladıkları meşhur «Şark Müslümanlarına» hitaplı beyannameye ileride temas edeceğiz.

AKSU
ve
ATLI

BATTANİYELERİ

TOPTAN SATIŞI

Çakmakçılar Yokuşu
B. Yeni Han Zemin kat
No: 3 Tel: 22 42 61
İST.

HİSAR
MENSUCAT

Döşemelik ve Perdelik
Kadife
Sanayi ve Ticaret A.Ş.

İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı

Tel 26 75 89
22 12 32
İSTANBUL

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Cevablar...

● R. K. — ANKARA: *Vealeyküm üsselâm. Bizi yıkan en büyük hastalıklardan biri olan ifrat ve tefritden de kurtulmadıkça, değil o gruplara İslâm'ı tebliğe; daha kendi aramızda bile yekvücûd olmaya imkân yokdur. Bizler herşeyden evvel kendimiz adam olmaya mecbûruz. Ferd, âile ve cemaat çapında şer'î keyfiyetimiz pek düşük. Birbirine yan bakıp, gıybet, dedikodu, fitne ve fücûr peşinde perende atmayanımız, hani nerede? Girdiğiniz her meclisde, yapılan konuşmalara, tavır ve edâlara akseden hakîkî çehrelere lutfen dikkat ediniz. Dîn, îmân, şerîat diye yazıp çizmek, konuşup nutuk vermek, işin kolay tarafıdır. Ama nefs denilen içimizdeki o korkunç düşmana gem vurabilmek, işte asıl marifet bu. Bizi biribirimize kırdıran nefsimizdir. Onun, güzel ahlâklı, hüsn-i muâşeret sâhibi ve geçimli olmamıza mânî olan dişlek suratıdır... Bahsetdiğiniz bölünmelerin, yan bakışmaların, cadaloz kaynana dırdırıyla biribirimize ayak bağı olmaların temelinde, hep, bu nefs yatmakda... Lâfa ve yazıya geldi mi bizden âlâ müslüman, bizden üstün mücâhid yok. Ama işe, fiile, tatlı geçinmeye, kalbden sevgi ve saygıya sıra geldi mi, Allah ve Rasûlünün emrini bir tarafa itip, o en büyük düşmanımız olan nefsimizin elinde fırıldak gibi dönüp durmuyor muyuz? Ferd, âile ve cemaat çapında* «ne senin dediğin, ne benim dediğim olacak; Hakk'dan başkasının dediği olamaz» *demedikçe, kurtuluş, huzur, birlik ve seâdet boşuna aranmamalıdır. Müslüman için, samimî olarak (inanan) bir insan için,* kânun hâkimiyyeti *altına girerek yaşamak işte bu... Bunun dışı ise, başıboş yaşamak, sürü gibi şuursuzca ve nebâtî ömür sürmek...*

Usûl (metod) mes'elesine ayrıca temas edeceğim. Ancak şu kadarını söyliyelim ki, bizim usûlümüzü de gene dinimiz ta'yîn eder, o gösterir. Hâl bu olunca, sevdirerek ve iknâ ederek, tatlılıkla, güzel öğütle ve hikmetle yol almıya bakınız. Kalb kırmakdan ve istihzâdan son derece çekininiz Çünki o çocuklar rejim kurbanı zavallılardır, bilmezler, câhildirler, enâniyetleri sivriltilmişdir. Damarlarına basmayınız. Esbâba tevessül edip tevekkül ediniz. Netîce size âid değil, Allah'ın elindedir. Gözlerinizden öperim..

● H.S. — KÜTAHYA: *Müslüman, dârülislâm olsun dârülharb olsun,* zarûret *olmadıkça fâiz veremez. Fâiz almak ise, ancak dârülharbde, ve o da* Şerîatın *gösterdiği ölçü içinde mubahdır. Fâizcilik zinâ gibi pek çirkin bir cürümdür. O sigorta denilen nesne, krediyi karz-ı hasen olarak vermiyor ki... Verdiği krediyi fâiziyle geri alacak... Bu hâle nazaran, bankadan fâizle para almakdan farkı nedir? Müslümanın fâiz vermesi mukaddes ve muazzez şerîatımıza göre büyük ve ağır bir suç... O kredi, ancak* zarûret *varsa alınır. Ancak bu zarûreti ta'yîn edecek de, gene şerîatımızdır... Çamûriyet kafalı naylon bir müftîye gitdiniz mi, felâketinize hazır olunuz! Bu familyadan birisinin,* «tırnağa sürülen oje gusle mânî' değildir!» *dediğini; ve zavallı câhillerimizin de cenâbet cenâbet Kur'an tutup namaza durmalarına vesîle olduğunu bizzat tesbît etmişizdir. Hatta telfikçi bazı nevzuhûr müctehid efendiler (!) de, kız talebeler için* «açık başla lise ve üniversiteye gidilebilir!» *yollu ictihadlar (!) uydurup düzüyorlarmış!. «Dil Kurumunda» (2,5) liraya kelime uydurulan devirlerden sonra, şimdi de ictihâdlar kelepir! Neymiş, adı geçen mekteblere örtülü talebe kabûl edilmiyormuş; ilim öğrenmek ise kızlara da farzmış; öyle ise açık başla gitmekde* «zarûret» *varmış! Şu rezâlete bakınız! Bunun sonu, bu şeytan mantığının sonu nereye mi varır? Hiç şübhesiz, Şerîatı, beşerin uydurduğu düzen ve kânunlara tabî' kılarak, tanınmaz bir hâle getirmeğe... Zarûreti, şeytanlaşmış kafanın burada nasıl tâ'yîn etdiğini gördünüz, değil mi efendim? Halbuki kız çocuklara hangi ilimler, hangi şartlar altında farzdır? Çamûriyet kafalılar buna yanaşamıyorlar. Çünki şerîat hassâsiyeti taşıyan, Allah korkusu duyan, hesâb günü sancısı çeken samîmî bir müslüman değildirler. Bu gürûhun adı, ister fıkıh muallimi, ister tefsîr üstâdı, ister ilâhiyât profesörü, ister şeyhülislâm olsun! Herşeyden evvel, bu kabûl etiketler ve insan icâdı rütbeler değil; en başda samîmî oluş aranacak, ihlâsla şerîatımıza bağlılık var mı yok mu, bu gözetilecek... Zirâ öyle bir bulanık ve karmakarışık bir devirdeyiz ki, kurt izi kuzu izine karışmış, kimin ne olduğu mechûl...*

Selâmlar...

● A.B. — SİMAV: *Nâmınıza bazı kitabevleri ile görüşeceğim... Selâmlar...*

● (M.Ç. — VAN) (M.Ç. — ALAMANYA) (A.Ş. — TERME) (A.T. — KAYSERİ) (S.B. — KAYSERİ): *Yardımlarınızı* (Malatya, Sümerbank Banka Şubesi 8292513 numaralı hesâba) *yatırınız. Bilvesîle Hak Sübhânehû ve Teâlâ Hazretlerinden cümlenize sıhhat ü selâmet niyâz ederim efendim..*

• FİLDİŞİ KULEDEN

Cemil Meriç

İslâmiyet ve Sosyalizm

Sosyalizm, medeniyet şehrâhıdır, Şemseddin Sâmi'ye göre.. Çağdaşlaşan İslâmiyettir. Mütarekede bazı Osmanlı yazarları sosyalizmi şirin göstermek için tekrar İslâmiyetle kaynaştırırlar. Yöncüler, bu lisânî zihnin yurdumuzda son temsilcileri. İslâmiyet bir mutlak hakikatlar bütünü: Sosyalizm, bir yarım hakikat, yani bir ideoloji. Biri ilâhî ve cihanşümûl, öteki bir kıt'anın gördüğü rüyâ. Doğdukları rûh iklimi başka, muhtevaları apayrı.. Mefhumları zorlamağa ne lüzum var? İslâmiyet İslâmiyettir, sosyalizm, sosyalizm. Her şarlatanlık çirkindir.. İlme Makyavelizm sokulmamalı. İslâm sosyalizmi; olmaz: İslâm fiziği, İslâm matematiği olmıyacağı gibi. İslâmiyeti Avrupalılaştırmak, Batı'nın bütün tezatlarını, bütün bid'atlerini, bütün çırpınışlarını İslâmiyete yüklemek, en mahrem dâvâlarımızı düşmanın mefhumlarıyla çerçevelemek niye?

Devlet-i Aliy'nin sosyalizmle halledilecek bir derdi yoktu. Batı'dan gelen bu isyan ve ızdırap çığlığına ilk kulak kabartanlar, bizden koparılmış ülkelerin şaşkın ve muztarip münevverleri oldu. Yeni bir ümid-i istikbal peşindeydiler. Avrupa'nın ihtişamı gözlerini kamaştırmıştı. Bir kudret ve terakki infilâkıydı bu, mukaddeslerini imhâ eden bir infilâk. Hıristiyan Batı'nın maddi fetihleri belki onları da refaha kavuşturacaktı, ama milletlerini ezerek.

Böyle bir alçalış bahasına refahı ne yapacaklardı? Müstevlinin bayrağıydı liberalizm. Hakkı kuvvetin imtiyazı sayan ferdiyetçiliğe gönül veremezlerdi. Bir başka yol olmalıydı, inançlarına ters düşmeyecek bir yol. Bakışlarını sosyalizme çevirdiler. «Saint Simon, Owen, Proudhon, Marx gibi yazarların fikirlerine büyük bir dikkatle eğildi Ortadoğu ıslahatçıları... Ama hemen farkına vardılar ki, kendi kültürlerinde sosyalizmi aratmayacak zengin bir düşünce mirası mevcuttur; Avrupa'daki sosyalist prensiplerin bir ikinci nüshası olan bir fikir mirasıydı bu. Sosyalizm, Arapçaya iştirakiye olarak girdi, kolayca. Ve Ortadoğu'nun an'anevi kültürüne kök salan dağınık cemâatçi mefhumları çağdaş bir mihrakta birleştirdi.. Müseviliği, Hıristiyanlığı, ve İslâmiyeti yaratan bir kültürdü bu.» (Bknz: Araz Socialism, Hanna and Gardner, 1969 Ceiden)

Sosyalizmin İslâmileştirilmesi veya Araplaştırılması işinde baş rolü Abduh'un hocası Afgani oynamış. (1838 - 1897) «İştirâkiye'yi sosyalizm karşılığı olarak kullanan ilk yazarlardan biri Afgani». O «kozmapolit» zekâ, «iştirâkiye» kelimesinin kalabalıklar üzerindeki füsûnunu hemen kavramış. Filhakika, muzdarip şarkın bin bir zulümle ezilen yoksul yığınları için refah ve adâlet rüyâsıydı «iştirâkiye». Avrupa sosyalizmi başkaydı, İslâm iştirâkiyesi başka, Afgani'nin tahlilleri oldukça şaşırtıcıdır. Okuyalım:

«Kurucuların beceriksizliğiyle içinde bulunduğu şartlar, Batı sosyalizminin gerçekleşmemesi için elele vermiş gibi. Kaynağı, kin bu sosyalizmin: Adâletsiz idarecilerle hakkaniyetsiz kanunlara karşı duyulan isyan. Kaynağı kıskançlık bu sosyalizmin: Kendi alın terleriyle palazlanan zenginlere karşı, işçilerin beslediği kıskançlık. Kazanan onlar, yiyen başkaları. Batı'nın zenginleri, emekçilerin ve yoksulların haklarını hayasızca gasbettiler. Yoksullar, elbette ki, başkaldıracak. Ama, sosyalizm, dini bir temele dayanmadıkça, sadece kargaşalığa yol açar. Sonu felâkettir böyle bir sosyalizmin.»

Bir yanda emekleriyle medeniyeti yüceltenler, ötede aylakların hayâsızlığı. Batı sosyalizmi meşrû bir isyanın ifadesidir, meşrû fakat şûursuz. Halbuki «iştirâkiye» —başka bir tâbirle İslâm sosyalizmi— İslâmın bir parçasıdır Afgani'ye göre. «Ayrıca İslâm kavimlerinin göçebelik ve putperestlik devirlerindeki mizaçlarına da uymaktadır. Sosyalizmin ilk tatbikçileri, sahâbeler.. Sosyalizm göçebe hayatının da ayrılmaz bir parçası. Aşiretler, tam bir tesanüd hâlindedir. Dünya nimetleri herkesindir.. Servet, paylaşılmak içindir. Hatem b. Tay'ın hayatı, ne parlak bir delil, İslâm feragattir, tevazudur, adâlettir. İslâm sosyalizmi, ebediyyen yaşayacaktır. Yaşayacaktır, çünkü insanın en asil duygularına hitab ediyor.. Yaşıyacaktır, çünkü ilhamını Kur'an-ı Kerim'den alıyor. O Kur'an ki, güçlüye, mücahide ve fâtihe, zayıfın hakkını korumayı emreder; cihada iştirak edemeyenler dahi ganimetten pay alırlar.» vs. (Bk. Arab Socialism, Hanna and Gardner, 1969 Ceiden).

Afgani'nin ülkemizde kaleme aldığı kitap Beyrut'ta basılmıştır (1930) Kabına sığmayan o tedirgin zekâ çeşitli mâbetlerin kapısını çaldı: Masonluk, sosyalizm, ittihâd-ı İslâm...

İştirakiye kelimesini Arap düşünce tarihine mâl eden bir başka mütefekkir de Salâme Musa (1887 - 1958). Musa, Şumayyil ve Antun'la beraber Mısır sosyalizmi'nin kurucusu. 1908'de İngiltere'ye gitmiş. Bernard Shaw ile H.G. Wells'in çevresine katılmış. 1912'de yayımlamış «İştirâkiye» yi Risale 1962'de tekrar basılınca büyük bir ün sağlamış yazara «Eserlerinde. Doğu maneviyatçılığı ile rönesans hümanizminin Marx ve Fabian Society'nin temel tahlillerine dayanan bir sosyalizmin kaynaştığı görülür» diyor bir Arap sosyoloğu (Enver Abd-el Mâlik). Kendi hayat hikâyesinin öldüğü yıl yapılan ikinci baskısında Salâme Musa'nın manevi vasiyetnamesini buluyoruz: Akla iman, halka iman, ilme iman, hürriyet ve sosyalizm için mücadele. Bu hayalperest sosyalist, şiarını şöyle kelimeleştiriyor: «Hıristiyanlığa, Müslümanlığa ve Yahudiliğe inanıyorum. İsa'yı seviyorum. Muhammed'e hayranım, Musa beni aydınlatıyor. Paul'ü anlıyorum ve gönlüm Buda'ya kayıyor. Hepsinin de manevi akrabalarım olduğunu hissediyor onlarla tam bir anlaşma içinde yaşıyorum.. Seviyorum tabiatı. Kâinatın yüceliğine hayranım», Musa neye aşık değil ki? Kadın'a, analığa, aşk'a. Hayranlıkları da sonsuz; Tolstoy Gandi, Voltaire, Bacon. Şiarının kökü, insanlık. Sonsuzu kucaklayan bir sevgi bu, ve tezadları ahenkleştiren bir iman. Yani, Batı'yla düşünen ve Batı'yı tekrarlayan sevimli bir papağan. Kültür, kültür.. Ne kültürü? Arapça yazan bir Romain - Rolan, yani kendisi değil. Şüpheci ama bu şüphenin konusu cedlerinin dini. Zavallı.. Leonardo da Vinci'ye benzetiyor: kendini: «Voltaire, Diderot ve bunlar gibilerle aramda manevi bir akrabalık ve misyonerce bir çalışma benzerliği» var diyor.

Sisli, bulanık, korkak bir sosyalizm. Düşman putlarına yüz süren bir teslimiyet bir kendi kendini inkâr. Salâmi Musa gerçekten de bir misyonerdi. Kibar, müeddep, coşkun ama misyoner. Demokrasi mukaddes çünkü Avrupa'nın.. Sosyalizm mukaddes çünkü Avrupa'nın. Burjuvazinin «ruh-u habis» i Voltaire bile mukaddes çünkü Avrupalı.. Salâme Musa Cemaleddin Afgani'den çok daha batılı. Çok daha Hıristiyan

Bir toplantının ardından

İNGİLTERE ve İrlanda Müslüman Talebe Cemiyetleri Federasyonu (FOSIS) Avrupa ve İngiltere'de mevcut Müslüman talebe teşekküllerinin en büyüğüdür. 17 - 19 Aralık 1976 tarihleri arasında Swonick'in (İngiltere) Hayes Konferans Merkezi FOSIS'in 13. ananevi kış toplantısına sahne oldu. Toplantıda Fici'den (Pasifik) Trinidad'a, Güney Afrika'dan Türkiye'ye kadar, İslâm davasının ulaştığı her menzilden beşyüz fahri temsilci Kur'an ve Sünnetin manevi sancağı altında saf bağladı İman saffetinin simalarında nura kalbolduğu beşyüz genç! Hepsi yüce davanın şuurunda, herbiri yüklendiği mesuliyetin cesametini müdrik, istisnasız, herkes şevk ve hizmet azmiyle dolu... Indonezyalı, Sudanlı, İngiltereli Ahmedler, Hasanlar, Abdullahlar'ın hissiyatını ifadede kelimeler acze düşmüş; asalet mertlik ve mana dolu tavırların sessiz ve hecesiz lisanı adeta en girift düşünceleri anlatmaya yetiyordu.

Her türlü maddi ve manevi destekten mahrum olarak ecnebi diyarlarda yıl boyunca biriktirdikleri mütevazi harçlıkları ile, daha doğrusu, sermayeleri ihlas, fazilet ve ilim olan gençliğimizin tertiblediği bu muhteşem toplantı, inanan insanımızın bilhassa bir asırdır maruz kaldığı sonu gelmez haksız zulumlere rağmen davamızın nurlu istikbaline işaret etmektedir.

Üç gün süren toplantı boyunca İslâm dünyasının ilim, hilm ve kararlılık dolu lider namzedleri yılların ihmal ve hiyanetlerine uğramış cemiyetimizin ictimaî, iktisadî ve siyasî meselelerine ışık tuttular. Ta Uganda'dan, aşılamaz gibi görünen mesafeyi katederek gelen kardeşimizin dikkat çekici gerçekler ihtiva eden konuşması oldukça tenvir ediciydi. Haçlı - Yahudi komplo ve suikasdlarına rağmen, Afrika'nın zümrüt yaylası Uganda insanlarının İslâm'a nasıl fevc fevc akın ettiklerini dinledikçe, her türlü medeni muhabere vasıtalarının çokluğuna rağmen kendi öz dünyamızdan bile bu derece habersiz olduğumuzdan utandık. Dehşet verici gafletimizi sergileyen bir haber daha; Kolomb'un Amerika kıt'asını keşfetmesi mesabesinde bir hadise: Dünya İslâm Birliği Teşkilâtı ilk defa bu sene, ancak birkaç bin Müslümanın yaşadığı sanılan Zambiya'da nüfusun % 70 inin Müslüman olduğunu keşfediyor, resmen.

Birkaç haber daha nakledelim. Birkaç hafta evvel muvaffak olmasına ramak kalan teşebbüs Mısır'ın yardımı ile bastırılmasaydı Sudanda bugün bir İslâm devleti olabilirdi. Konferansa davet edilen üniversite mensublarından biri Sudan resmi makamlarından çıkış izni alamadığı için toplantıya katılamadı.

Mısır bizdeki 1946 ların siyasi havasının benzerini 30 yıl sonra teneffüs ediyor. Ülke çok yakında, çok partili tatbikata geçiş devresinde girdiği ilk seçimde 50 mustakil namzet millet vekilliğine seçilmiştir.

Bundan birkaç yıl evvel komünistlerin akim kalan darbelerini müteakiben batılı haber kaynakları tarafından anti - komünist ve İslâmcı olarak tanıtılan Suharto şimdi lâik İndonezya'da hüküm sürüyor. Suhartonun katolik olan karısı, rivayet edildiğine göre, Hristiyanlığın İndonezyada yayılması için başarılı çalışmalar yapıyormuş.

Malezyanın da laik kafadarları bu arada Avrupa'da tahsilde bulunan Malezyalı talebelerin İslâmî faaliyetlerinden oldukça rahatsız olmuşa benzerler. Talebelerin hükümetten İslâmî faaliyetlere katılmamalarını, derslerine çalışmalarını ikaz eden tamimler aldığını Londra'da duymuyan yok.

Hamdederiz, inanıyoruz ki çığ gibi büyüyen İslâmcı gençlik davamızın manevi mimarı olarak, yıllardır kültür emperyalistleri ve onların yerli hiyanet erbabının tahribatını onaracak ve insanlığın özlediği nizamı ahlak, fazilet, ve gerçek adalet üzerine bina edecektir.

İngiltere'den müsbet intibalar, taze ümitler ve gurbetteki kardeşlerimizden sizlere samimi dua ve selamlarla döndüm.

Dr. Talip Yaşar Alp

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Birinci Dünya Harbinde Alman orduları mağlup edilmemişti. 11 Kasım 1918 de Alman Hükümeti, mütârekeyi taleb ederken bütün cephelerde inisiyatif halâ Alman ordularının elinde idi. Bir yıl önce Rusya'da olduğu gibi Alman Bahriyesi efrâdının kızıl bayrak kaldırmaları ve sanâyi merkezlerindeki amelelerin bu isyana katılmaları, Alman hükümeti ricâlini derhal mütâreke talebinde bulunmağa sevk etti.

Almanya'daki bu tahrikâtı Roza Lüksemburg'un başkanlık ettiği bir Yahûdi teşekkülü olan Spartacus Bund tarafından tertib edildiği gibi, aynı şeyi hem de daha kanlı bir şekilde Bela-Kun Macaristan'da tatbik ediyordu. Bunların gâyesi fırsat bu fırsat Avrupa'da komünizmi yaymaktı. Tam o sıralarda Troçki tarafından hazırlanan Kızıl Ordu, Rusya'da iç harblerle meşgûldü. Buna rağmen, bu ordunun bir müddet sonra derlenip toparlandığı ve kütleler halinde Polonya'ya karşı hücûma geçtiği görüldü. Yine hedef Almanya idi. Beynelmilel Yahûdilikle işbirliği eden İngiliz Hükümeti ile Birleşik Amerika'nın bu câniyâne cür'ete karşı seyirci kalmaları her tarafta hayret uyandırdı. Bu hengâmede ancak Fransa, paçaları sıvayıp Polonya'nın yardımına koşabildi. Bu kadarcık alâka Maraşal Pilsuski'ye Kızıl Ordu'yu perişan etmesi için kâfi geldi. Bu süretle Klemanso tarafından kurulan Avrupa tesânüdü tertiblenmiş bir çöküntüden kendini bu defâ kurtarabildi.

Bu hezimetlerin tevâlisi, Rus - Komünist mehâfilde Stalin'in şânını artırdı. Milletler Komiserliği pâyesine ilâveten Demir Perde gerisinde administradif tertib bakımından kilit noktası sayılan parti kâtibi umûmiliğine doğru yol almaya başladı. Bir sûikâst neticesi Lenin'in sıhhî muvâzenesi mahsûs bir şekilde bozulmuştu. Stalin bundan da istifâde etti. Ve en hassas noktalara en itimat ettiği elemanlarını yerleştirmeye muvaffak oldu.

1924'de Lenin'in ölümü vuku' bulduğu zaman bir tesâdüf eseri Troçki Kafkaslarda istirahat ediyordu. Bundan dolayı Lenin'in bıraktığı vasiyet re'sen Stalin'in eline geçti. Bu vasiyetnâmede Lenin hiç beklenmedik bir şekilde Stalin'in başa geçirilmemesini ileri sürmekle Troçki'ye duruma hâkim olma şansı veriyordu. Koca bir hayat boyunca arkadaşlık ettiği Lenin'in gider ayak yaptığı bu kalleşlik Stalin'e çok ağır gelmiş olacak ki; intikâmını yalnız Troçki'den değil, bütün Yahûdi tâifesinden almaya karar verdi.

Komünizm denilen rejimin hükümrân olduğu her yerde ancak parti aparatiyle korkunç bir baskı vâsıtası olan emniyet teşkilâtına hâkim olanın borusu ötebilir. Bu da düpedüz bir Yahûdi tertibidir. Gâye, hududsuz bir servet hazinesi olan bu ülkeyi, evvela Lenin'in eliyle temizlemek akâbinde de Troçki'yi başa geçirmekle burada mevcud imkânlarla istediği gibi oynamaktır. Bunu Stalin çok iyi kavramış olacak ki, Sovyetler diyârında bulunan Yahûdi ekibin en kudretli iki şahsiyeti, biri tedhiş makinesini elinde tutan Zerjinski, diğeri de mâli ve iktisâdi işleri idâre eden Sevralov'un birbirini takiben beklenmedik ölümleri ve bu arada Lenin'in ölümüyle muvazenenin bozulmasından azâmi bir şekilde istifade etmesini bilmişti. Bu zâtın kendi geleceği bakımından yaptığı en büyük hüner, part kâtib-i umûmiliğini ele geçirmesi ve boşalan bu iki mühim yere kendi adamlarını yerleştirmesi olmuştur.

O, bu sâyede beynelmilel Yahûdi teşkilâtının, karşısına diktiği Troçki'yi yalnız bertaraf etmekle kalmamış, üstelik onu kulağından tutup gönderenlere gerisin geriye iâde etme cür'etini de göstermiştir. O biliyordu ki; Yahûdi dünyası rahat durmayacaktır. Bundan dolayı onlara bir göz dağı olsun diye Sovyetler idâresinin en hassas mevkilerinde vâzife alan onbinlerce yahudi ajanının, hem de onlara taraftar çıkanlarla beraber terzil etmek sûretiyle kurşuna dizdirmekten çekinmemiştir. Bunlar arasında Buharin, Radek, Zinovyev gibi bir çoğu yüksek hey'et azâsıydı. Bu vahşi muâmeleye karşı yahûdi mehâfilinden gelecek en ufak bir itiraz Demir Perde gerisindeki dört milyon Yahûdinin hayatına mal olabilirdi. Bundan dolayı dünya yahûdi teşkilâtı azâları yaşadığı müddetçe canavar Stalin'in karşısında elpençe divan durdular.

Hey'etlere gelince:

(Devamı var)

LAVRENS'in GİZLİ HAYATI

Sebil Yayınevi P.K.808 İstanbul

ERBAKAN

(SİZLERİ ELPENÇE DİVAN DURDURDUĞU İÇİN)

"YILIN ADAMI,,D

BABIALİ'DE çoktan beri dönmelerin karargâhı haline gelmiş bulunan bir gazetede **«Türkiye'de Yılın Adamı olarak MSP Umûmi Reisi Necmeddin Erbakan»**ın seçildiğini bu hususta ertesi gün neşriyatda bulunulacağını okuyunca doğrusu hayretten dona kaldık. Acaba, MSP'nin kuruluşundan beri bu partiye cephe alan, O'nun mensublarını küçük düşürmek için karikatüristinden fıkra yazarına kadar bütün kadrosunu seferber eden bu gazete değil miydi? Acaba başlangıçta küçümsenen MSP ve onun liderinin Türkiye'nin sevk ve idaresinde gitgide kendini kabûl ettiren ağırlığını teslim bu gazete için nihâyet vicdanî bir mecburiyet haline mi gelmişti? **«Yiğidi öldür, fakat hakkını yeme»** sûretinde ifade edilen insaf ölçüsüne itibar mı ediliyordu? Zihnimizde bu istikamette çeşitli sualler olduğu halde ertesi günü sabırsızlıkla bekledik gördük ki; bu gazete tam da kendisinden beklenileni yaparak MSP Umûmi Reisi Necmeddin Erbakan'ı **«Yılın Adamı»** ilân ederken, mes'eleyi hakkaniyet ölçüsüyle ele almamıştır. Gerçi, sonradan öğrendiğimize nazaran bu şekilde hareket eden başka mevkuteler de olmuş ve hattâ bunlar mahud gazeteye nazaran bir derece hak ölçülere yaklaşabilmişlerdir. Fakat biz asıl bu —tiraj itibariyle— büyükgazetenin neşriyatı üzerinde durmak istiyoruz. Hakikaten bu gazetenin 1 Ocak 1977 tarihli nüshasında yer alan yazı dikkatle okunduğunda, burada birçok medih gibi gösterilmiş zemler, târizler ve tahfifler bulunduğu gözden kaçmamaktadır. Gazete, ihtimal ki, umûmi efkâr önünde son derecede objektif hareket ettiği kanaatini uyandırmak maksadıyle, Muhterem Necmeddin Erbakan Beyi yılın adamı olarak seçmiştir. O Erbakan ki, kenidleriyle yüzde yüz zıt bir fikrî yapıya sahibtir. Böylece büyük bir olgunluk ve belki de müsamahakârlık gösterdikleri cakası içindedirler. Halbuki, bu objektiflik sahtedir. Zira bu yazıda temas edilen hadiseler hakkında aynı şekilde objektif davranılmamıştır.

Şöyle ki;

MSP liderinin yılın adamı olarak seçilmesinin başlıca sebebi olarak «kendinden çok fazla bahsettirmiş olması» zikredilmekte ve bu kendinden bahsettirmenin birtakım mütenâkız, ve uzlaşılmaz tutumlardan doğduğu iddiasına yer verilmektedir. Bu haliyle Muhterem Necmeddin Erbakan'ın **«MSP'yi hükûmet içinde hükûmet»** haline getirdiği iddiası ortaya atılmaktadır. Bu maksatla tâdad edilen hadiseler, -her insaf ehli için- aslında Necmeddin Erbakan'ın uzlaşılmaz bir insan değil de, bil'akis sahib çıktığı hakkı yedirmeyecek bir **«çetin ceviz»** olduğunu göstermektedir.

Şimdiye kadar, iman ehlini marûz kaldığı haksızlıklar karşısında sus-pus görmeye alışmış bulunanlar mâhud gazetenin mensupları gibi islâmî şahsiyet, fikr-i takib ve metâneti objektif bir sûrette değerlendirememektedirler. Ummadıkları bir hâl olan bu dirâyet ve mukavemet, onlarda dehşetli bir sürpriz tesiri hasıl etmekte ve ihtimal bu sebeple yanlış anlamalara vesile olmaktadır.

Gerçekten MSP Umûmi Reisi Muhterem Necmeddin Erbakan, **«Yılın Adamı»** sayılmayı çoktan haketmiş bulunmaktadır. Tabii, bu yılın adamı sayılma keyfiyeti, **«kendisinden en fazla bahsettiren»** bir kişi bulunmak gibi sudan bir sebebe istinad ettirilmeyip de, memleketin sevk ve idaresinde en müsbet ve müessir rolü oynamak ve çeşitli hizmetlerde bulunmak gibi, zikre değer sebeplerden doğmuş bulunursa ...İşte bu takdirde, Necmeddin Erbakan sadece şu geride bıraktığımız 1976 yılında değil, tâ Odalar Birliği'ndeki mücâdelesindenberi, bu vasfı taşımaya lâyık hizmetler ifa etmiştir. Gerçekten bugün O'nu, medih sûretinde zemmetmeye ve sahib olduğu fikr-i takib dolayısıyle uzlaşılmaz bir kimse gibi göstermeye çalışan ve biraz da Süleyman Demirel'in kıskançlık ve rekabet hislerini tahrik edip bugünkü hükûmetde mevcud olduğu intibaını uyandıran çatlakları büyütebilmek arzusunu taşıyanlar bu gerçek karşısında gözlerini yeni mi açıyorlar.

Evet, Necmeddin Erbakan Türk siyasi hayatında geçirdiği kısa devreye rağmen pek büyük işler görmüştür. Fakat, şahsiyetinin taşıdığı ehemmiyet, bu kendisinden bahsettirmiş olmaktan değil, attığı adımların sağlamlığındandır. Bir kere ötedenberi sınaî hamlelerle iman davasının meczolmasına ve ahenkli bir surette yürütülmesine imkân olmadığı zannedilirdi. Memleketi maddeten kalkındırabilmek için din ve maneviyat ciddî bir mâni telâkki edilirdi. Bu çürük görüşü fiilen yıkan ve iman buhranının hummasındaki yarı münevverlerin eliyle maddî kalkınmanın dahi gerçekleşemiyeceğini, bunun ancak inanan ve bu sebeple mes'eleler üzerine ciddiyet ve büyük bir mes'uliyet hisleriyle eğilenlerce halli kabil olduğunu ortaya koymuştur.

Mü'min, hayali geniş insandır. Onun zihni, materyalistler gibi maddeye hapsolmamıştır. Yüzü, hakkı remzeden sonsuza dönüktür. İşte, Muhterem Necmeddin Erbakan'ı Türk sinsî teşebbüslerine getirdiği akıl almaz ölçüler karşısında hayâlperestlikle itham edenlerin bilmedikleri gerçeklerden bir kısmı bunlardır.

Sebil, bir iman ve dava gazetesidir. O'nun ölçülerine baştan beri **«hakkın menfaatini kollamak»** prensibi hakim olmuştur. Herhangi bir grubun taassubu içinde kalanlardan bazıları Sebil'i zaman zaman MSP'nin naşir-i efkârı olarak görme temâyülü içinde bulunmuşlardır. Halbuki, mensublarının şahıs be şahıs herhangi bir hizbe, gruba veya partiye meyilleri pek tabii olarak mevcud ise de, daima **«herşey hak için»** düstûruna sâdık kalmıştır. Ölçünün **«hak için..»** olması - evvelce

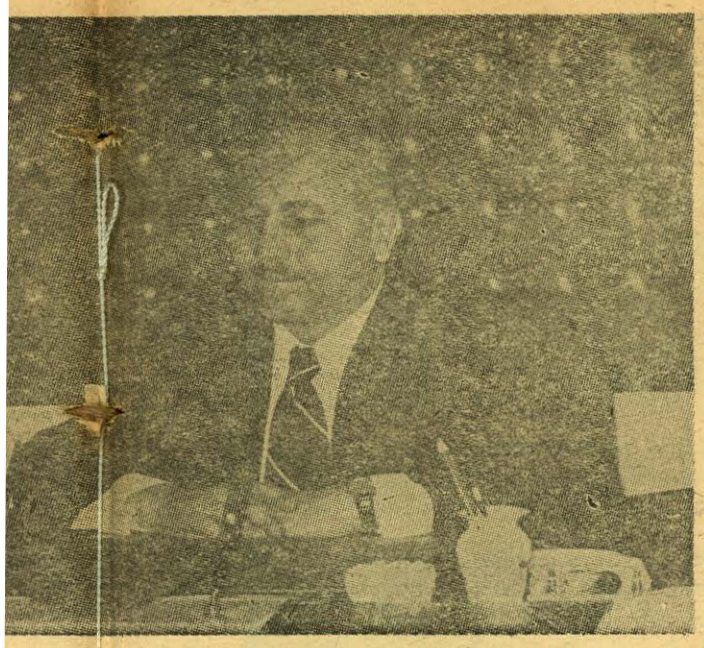

...DIR

de bazı vesilelerle ifade ettiğimiz gibi· herhangi bir parti veya grubun - belli ölçüde leyhtarlığı veya aleyhtarlığını imkânsız kılmaz. Bil'akis İslâm'ın dostlarına dost, düşmanlarına düşman davranmak, dostlarına dostluğu, düşmanlarına düşmanlığı telkin etmek, İslâm'ın terakki ve teâlisine yarayan faaliyetlerle bunların fâillerini -hiçbir peşin hükme kapılmadan- alkışlamak bu ebedî mefkûreye zarar veren ve düşmanlık edenleri teşhir etmek «herşey hak için..» prensibinin tabii ve hattâ zarurî bir neticesi değil midir? Elverir ki, takdirin de tekdirin de sebebi nefsanî veya dünyevî başka bir sâik olmasın.

Netice olarak şunu söyleyebiliriz ki, evet MSP Umûmi Reisi Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, «Yılın Adamı»dır. Hem de sadece geride bıraktığımız 1976'nın değil, belki daha nice yılların... Ama, bu, sebebli sebebsiz kendisinden en fazla bahsedilmiş bir kişi olmasından değil, elli yıldır, ezilen, tartaklanan ve her görülen islâmi üslûb karşısında bütün münafıkların temennâ etmesini sağlayacak bir dirayet gösterebildiği için... Dün sokaklarda bir sakallıya tahammül edemeyenleri, bugün, sakallı Vekillerin karşısında elpençe divan durmaya mecbur bıraktığı için... Dün, maddî kalkınma hesabına din ve bütün manevî kıymetler tahrip ve imha edilirken, bugün maddî ve mânevî kalkınmanın bir arada yürütülebilineceğini fiilen isbat ettiği için... Dün, müslümanlara sadece reyleri için ehemmiyet atfeden ve gâyesini gerçekleştirdikten sonra onları hakîr görmeye devam edenlerin yerine, bugün 24 saatinin her dakikasını bir müslüman anlayış ve inanışıyla geçiren idârecilere sahib olmamızda baş rolü oynadığı için!.. Müminleri, bir ehven-i şerden diğerine koşmaktan kurtardığı için...

Yine de bravo!.. Bu kadar olsun hakkı teslim etmelerini ilerisi için bir salâh alâmeti sayabilir miyiz?!. Lütfen söyler misiniz, sayın, bay İlericileri!..

İTİRAF ETTİ!..

Şeriat düşmanının «itiraflarını» yazdığı gazetenin kupürü...

FAKÜLTEDEN AYRILIRKEN

İlhan ARSEL

Bir süre önce Ankara Hukuk Fakültesi Dekanlığına Fakülte'den istifa ettiğimi, nedenlerimi ise daha sonra açıklayacağımı bildirmiştim. O tarihten bu yana zihnimde beliren düşünceler sonucunda bu açıklamayı sadece Fakülte Kurullarına değil fakat kamuoyuna yapmam gerektiğine inandım. Çünkü [illegible] gün zaman Fakültemizin bazı öğretim üyeleri tarafından nerede ise linç edilecektim. Tenkit özgürlüğünün olduğu bir Fakülte'nin [illegible] la yapacağım işlerden biri olacaktır. Geri Kalmışlıklarımızın Sorumluları başlığı altında hazırlamakta olduğum kitap[illegible] yınlamak istediğim bazı kitap[illegible] önlenmek istenmiştir; Arap Milliyetçiliği ve Türkler başlıklı ve aydın çevrelerin kısa zamanda ilgisini uyandıran kitabım Fakülte yayın kurulunda önce reddedilmek ve sonra tek bir oy farkı ile kabul edilmek talihsizliğ[illegible]

Şerîat düşmanı prof.:
«Hademe olamayız»

AŞAĞIDAKİ «itiraflar» son zamanların devrimbazlar cephesinin «Şeriat'a küfretmekle», «Şeriat düşmanlığı» ile ünlü Profesörlerinden İlhan Arsel adındaki kimseye aittir. Tepemizdeki oligarşik «düzen» in bir ibret levhası, maskesi sıyrılmış gerçek suratı olması ve bilhassa halk arasında «Kara cübbeliler» namı ile maruz bazı üniversite hocalarını teşhir etmesi bakımından —kullandığı lisanın perişanlığına rağmen— dikkatle okunmaya değer.

Yazı Cumhuriyet isimli mahud gazetenin 28 Aralık tarihli nüshasında neşrolunmuştur. Kelimesi kelimesine aynen sadece okuma rahatlığı sağlamak maksadıyla her cümlesini bir paragraf halinde iktibas ediyoruz.

Şöyle diyor, devrimci ve şeriat düşmanı Prof:

● «Bana öyle geliyor ki, biz öğretim üyeleri, içimizde hiç kuşkusuz pek iyilerimiz bulunmakla beraber çoğumuz yetersiz ve bilgisiz; dahası Ortaçağ Üniversitelerinde hademelik yapamayacak kertede kimseleriz.»

● «Bizler çağdaş anlamda Üniversite öğrencisi yetiştirecek olgunluktan çok uzağız. Yetiştirdiğimiz insanların ne kerte düşük bilgilerle ve zihniyetle bu toplumun başına belâ olduğunu hemen her gün görmekteyiz.»

● «Sosyal ve mesleksel yaşamların hemen her alanında bunun böyle olduğunu kanıtlayan kötü örnekler her gün karşımıza çıkmakta ve bizi umutsuzluğa sokmaktadır. Ülkemizi her gün biraz daha uçuruma yaklaştıranlar da işte bu bizim yetiştirdiklerimizdir.»

● «Şu muhakkak ki, bizlerin kendi kendimize çeki düzen vermemiz, kendimizi geniş görüşlülükler ve gerçek bilgilerle donatmamız, yabancıdan aktarılma ve çalınma kitaplar yazmaktan kaçınmamız, fikir korsanlıklarına savaş açmamız, kitap ticaretini unutmamız ve asıl önemlisi medenî cesarete sahip ve sağlam karakterli kişiler olarak topluma ve yeni kuşaklara ideal örnekleri olmamız, emsal sağlamamız ve kötü gidişin karşısında hiç çekinmeden sesimizi yükseltmemiz gerekir; anarşik olaylar bahanesiyle sadece Fakülteleri kapatmak değil, fakat olaylara olanak yaratan eylemleri ve soysuzlukları protesto etmemiz hiç korkmadan sorumlulara saldırmamız, gerekirse görevlerimizden ayrılmamız, kısacası haysiyetli aydınlara yaraşanı yapmamız, aklımızı başımıza toplamamız koşuldur.»

● «Bundan dolayıdır ki bizler, en insafsız, en sert ve giderek en abartmalı biçimlerde yerilmeli, başkalarına çuvaldız batırmadan önce iğnenin kendimize ba[illegible] Bu yermeleri, bu iğnelenmeleri, köteklenmeleri göz[illegible] aldığımız ve buna müstehak olduğumuzu kabul ettiğimiz an olumlu yönelişe ilk adımı atmış sayılırız.»

● «Çünkü öğretim üyelerinin ve kuruluşlarımızın pek çoğunun utanç verici davranışlar içerisinde bulunduklarını haykırmanın görev olduğunu biliyorum.»

● «Bu görevi ben, kendi gücümün olasılığında yerine getireceğim. Getirirken de kendimi bu yerdiklerimin dışında ve üstünde değil, fakat içinde ve altında, hattâ en kötüleri arasında göstereceğim. Bunu yaparken sahte bir alçakgönüllülük hevesine yönelik olmayacağım. Çünkü biliyorum ki ben kendim de yeteri kadar bilgili ve yürekli değilim.»

● «Eğer gerçek anlamda ben de vaktiyle yerilebilmiş ve yetersizliklerim nedeniyle herkesin önünde kepaze edilme durumlarında bırakılmış olsaydım muhakkak ki bugün olduğumdan çok farklı ve yararlı bir hoca olurdum.»

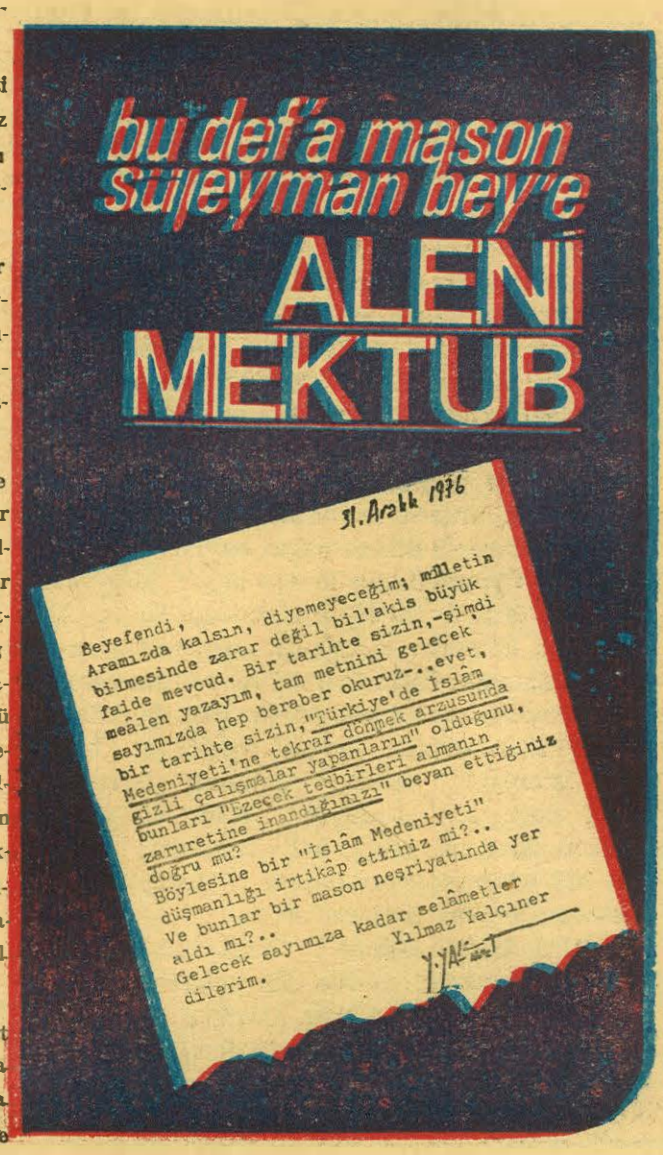

• TESBİT

Sadık Özarslan

Geç anladınız

Duydunuz mu efendiler, duydunuz mu? Profesörlerden biri dehşetli bir ifşaatta ve ilânâtta bulundu... Duydunuz mu? duymayanlar, duysun; duyanlar ise duymayanlara hemen haber salsın. Duyurun bu ifşaatı!... Etrafınıza, konu - komşunuza duyurun. Ne olur Allah aşkına usanmayın, üşenmeyin; duyurun!

Ne buyurmuş prof. umuz? Buyurmuşlar ki «İçimizde öyleleri var ki; ortaçağ üniversitelerinde hademelik dahi yapamaz. Kendilerinde bu kadarcık kabiliyet ve ilmî zihniyet bile yok.» Ve devamla ilân ve ilâm eylemişler ki: «Memleket ve millet hiçbir devirde bu kadar aydın ihânetine uğramamıştır.»

Emin olun, inanın ki böyle demiş bir bilmiş kişi... Günahı gazetelerin boyunlarına... Biz, onların yalancısıyız. Profesörün ismini de yazmışlar. Biz, lüzum görmedik. Söyleyene değil, söyletene bakınız... Allah, Allah; bu ne ifşaat böyle!... Mâhûd prof. diliyle söylersek; demek oluyor ki, üniversitelerimizde ve yüksek mekteblerimizde öyle anlı, öyle namlı kişiler var ki.. bunların yüksek titrlerinden başka birşeycikleri yok. Bakın hele siz; bunlar, değil günümüz üniversitelerinde hocalık, ortaçağ üniversitelerinde hademelik bile yapamazlar imiş...

Bakalım meslekdaşları ne yapacak ve ne söyleyecekler? Belki diyecekler ki: «Bu ithâmı ve isnâdı kat'iyyen kabûl etmiyoruz. Bizim bilimselliğimiz yerinde. Kendimizden şübhe etmiyoruz. Ortaçağ karanlıklarına lâyık birisi varsa o da böyle uygunsuz ve çağdışı suçlamaları yapan kimsedir. O kim ise kendini düşünsün ve bizi işin içine sokmasın.» Bilmiyoruz; belki suçlamaları, bu tip cümlelerle reddecekler... Ve belki de susacaklar da böylece karanlık deyip kaçtıkları ortaçağ aydınlığı meydana çıkacak. Bekleyelim, görelim. Zira: «Mevlâ görelim neyler; neylerse güzel eyler.»

Demek anladınız «taşın sert olduğunu.» Amma çok geç kaldınız sayın baylar!.. Hani şâir ne güzel söylemiş: «Su insanı boğar, ateş yakarmış; geç fark ettim taşın sert olduğunu.» diye. İnanmak istiyoruz ki; siz de taşın sertliğini çok geç anladınız... Taşın sertliğini kafalarınıza vuran taşlardan anladınız. Ateşin yaktığını da ateşe girdikten sonra... Bugün memleket batırılmak isteniyor, millet yakılmak isteniyor... Millî değerler taşlanıyor. Bunların yanında sizlerin ismi mi anılır ki? Esâmeniz mi okunur ki? Amma oluyor bunlar... Hem de açıkça, herkesin gözleri önünde oluyor.

Hatadan dönme faziletini sizlerde görelim. Bunu biz söylese idik kıyametler kopardı... Tüm prof. lar ayağa kalkardı Amma bunu siz söylediniz sayın prof. Hatâsı da, sevâbı da size ait. Gerisini siz düşünün.

• GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin ES

Modern Galiyye: Lâiklik!

SÖYLEDİĞİ sözün neticesine katlanamayış zavallılığını hep birden ibretle temâşâ eyledik. İlim dalında Prof. luk makamına kadar irtifa kaydetmiş birisinin «yazdıklarımızın Türkiye'deki alevilerle ve bu asırla hiç bir alâkası yoktur» gibi beyanlarda bulunması ilmin hangi şubesinin gereğidir, bilmiyoruz. Bildiğimiz bir şey varsa, o da baştan hatalı olanın zamanla düzelemiyeoeğidir. Ve doğru olsun, yanlış olsun bir fikir ve inanç cereyanına gümrük duvarları vurulamaz, zamanla mukayyet kılınamaz. Firavun ikibin sene önce yaşamış olsa da, ona uzatılan dil zamanımızdaki firavunları da dilhûn eyler. Veya binlerce yıl önce yaşıyan Hz. İbrahim'e saldıran bir kimse, 20 nci asırda yaşıyan bir müslümanı rencide eder. Keza, coğrafi sınırlar için de aynı şeyler söylenebilir. Filipinler'deki, Eritre'deki, Türkistan'daki müslümanın çilesini çekmiyen, ızdırabını taa Türkiye'den veya Fas'tan kalbinde duymayan bir müslüman şûurlu bir müslüman sayılabilir mi? Veya, Şili'de ölen bir komünist'in acısı Türkiye'li bir komünist tarafından hissedilmiyor mu? O halde, «efendim, kitapta anlatılan Galiyye ile Türkiye alevilerinin alâkası yoktur, bu taife Hicri sekizinci asırda son bulmuştur» gibi iddialar ne derece sathidir, ne derece bayağı bir çaresizliktir.

Evet, liselerde okutulmakta olan «Felsefeye Başlangıç» isimli bir kitapta laik eğitim düzeni İslâm tarihindeki ayrılıkları anlatmaya çalışırken, Galiyye diye bir Şia taifesinden de bahsetmekte, ve Galiyye'nin vasıflarını saymaktaydı. Bunların Ehl-i Sünnet'in haram dediği her şeyi helâl, helâl saydığı her şeyi haram addeden bir taife olduğundan, zina ve emsali fuhşiyyattan sakınmadıklarından bahsediliyor, içlerinde Hz. Ali'ye ulûhiyyet izafe edenlerinin bile bulunduğu ifade olunuyordu.

Gürültü işte bu yüzden koptu.

Bir feryâd başladı ki, «efendim, memlekette mezhep ayrılığı körükleniyor, vatandaşlar tezyif olunuyor, inançlara müdahale olunuyor!» Ve, arkasından beyanat üstüne beyanat imalâtı... Her kademede politikacıdan Milli Eğitim Bakanı'na kadar «alevi vatandaşlarımızın hislerini rencide ettirmeyiz!» diye canhıraş nutuklar.

Biz aslında bu meselenin okutulmasına karşıyız. Çünkü Türkiye'deki bugünkü gayrimilli eğitim düzeni bu meseleyi yeni bir takım nifaklara vesile olmak için okutabilir ancak.. Hakkın meydana çıkması için; tarafsız, ilmi bir şekilde okutmaya yaklaşamaz, çünkü buna laiklik elvermez! İslâm, dünya nizamı olarak bir «bütün» olduğuna göre tecezzî' (bölünme) kabul etmez ve onun için de her mesele o bütün'ün içinde yerli yerinde tartışıldığı zaman dosdoğru kavranılabilir. Lâik düzen buna yaklaşabilir mi ki, İslâm tarihinin içindeki kanlı bir yarayı bütünden tecrid edip müstakil bir suretle izah etmeye kalkışıyor? Laiklik, İslâm'ı bütün olarak kavrıyabilmiş midir ki, bu elem verici sahifeyi idrâk edebilsin!...

O halde İslâm'ın içinde meydana gelen hâl ve hadiseler için hüküm vermek, lâik düzenin ve eğitimin işi değildir. Çünkü o kendini bizzat kendisi İslâm'ın doğrularını anlamamaya mahkûm ettiği için, doğru'ları ifade edememek bir yana söylediği her şey sadece nifak ve şikâk vesilesi olmaktan ileri gidemiyecektir. Çünkü bu düzenin ve eğitimin vazifesi Anadolu insanının körpe dimağında eğriler içinden bir eğri; ölümlerden bir ölüm beğenmek gibi çaresizlik göstermekten, insanlarımızı birbirine düşman etmekten başka nedir ki?

Şimdi Galiyye meselesini ortaya çıkarıp, ondan sonra da «alevi» vatandaşları himaye eder bir vaziyete geçerek, sanki ithamı ehl-i sünnet müslümanları yapmış gibi bir tavır takınmak. Ne sahtekârlıktır, bu!... Lâik yobazlar, ehl-i sünnet müslûmanı olan vatandaşların inançlarına bunca zamandır yaptıkları en alçakça tasallutları görmezlikten gelirken, şimdi kendi yaptığı ithamı ehl-i sünnet müslümanları üzerine yıkmak gibi bir hokkabazlıkla alevilerle, ehl-i sünnet müslümanlarını karşı karşıya getirmek istiyor!

Meseleye, İslâm'ın öz kaynaklarına göre yaklaşacak olursak, o zaman görürüz ki, Galiyye denilen taife «alevi» diye anılan ve Hz. Ali'ye muhabbet beslemek gibi masum ve muhterem bir mânânın arkasına sığınan taifenin içinden bir taifedir. Hz. Ali'ye sevgi beslemek noktasında, her müslüman islâmi âdâb bakımından buna mecbur olduğuna göre, her müslümanın «alevi» diye tavsifi mümkün iken, aleviliğin kelime mânasından sıyrılıp, bir ıstılah olarak kazandığı buudlar içinde bir sapıklığa dönüştüğünü, hattâ müslümanlık deyince bir Kerbelâ ağıtçılığından öteye bir şey takılıp bilinemediğini görmezlikten gelemeyiz. Ve bu Şia' taifesi dahi kendi içinde 32 ayrı gruba bölünmüştür ki, bunlardan en aşırı gideni Galiyye'dir. Onlara Galiyye denilmesi Hz. Ali'yi sevmekte ve İslâm'ı anlamak noktasında düştükleri «gulûvv» a (taşkınlıklara, ölçüsüzlüklere) işaret etmek içindir.

ŞİMDİ, insaf edilsin; «Galiyye'nin alevilerle alâkası yoktur; bu taife tarihin derinliklerinde silinip gitmiştir» gibi iddialar hangi ilmi düşünceye dayanmaktadır? Kaldı ki, insanlara ulûhiyet izafe ediş, İslâm'ın haram dediğini helâl, helâl saydığını haram göstermek gibi keferelikler sanki modern bir Galiyye zihniyeti içinde Türkiye'de cari değilmişcesine, nedir bu eveleyip - gevelemeler... İslâm'ın içinde meydana gelen bu büyük ihtilâf ve inşikakı anlatmaya kalkışmak için bu meseleleri önce iyi anlayabilmek gerekir. Bu ise, lâik - İslâm dışı - bir düzenin ve o düzenin eğitiminin şartlandırdığı —sözüm ona— ilim adamlarının işi değildir. Çünkü, modern Galiyye, kendilerini Hz. Ali'nin ismine izafe edenlerin düştükleri sapıklıkların da çok çok ötesinde, putlar, tanrılar icad eden bir lâiklik (din dışılık) dini halinde hayatı yoğurmaya gayret etmektedir ve Anadolu insanının körpe dimağına bir takım eğrilerden yola çıkmak gibi yanlış bir hareket hattı çizmektedir.

Öte yandan, yine liselerdeki ahlâk kitabında «işçi ile doktor arasında şeref bakımından bir farklılık vardır, doktor daha, şereflidir» gibi saçma - sapan lâflar yazılmış.. Bu sefer, meydana gelen aksülâmel karşısında bütün suçluların süret-i haktan görünerek lâikliğin gereği olan bu «ilâm» karşısında teviller yapmaya kalkışmalarında ve bu anlayışı reddetmelerinde de aynı tezad göze çarpmıyor mu? Mâdem ki bir takım adamların diğer bazılarına göre daha şerefli olduğunu kabul etmiyorsun da; pekalâ kırk yıl önce ölen bir kişinin ardından söylenen bir ithamı, niye hemen, başka insanların şereflerine yapılan isnadlardan çok çok ağır bir şekilde takib edip insanları derhal kodeslere göndermenin yollarını arıyorsun?

Şeriat üzre bir Konferans

ثم جعلناك على شريعة من الأمر فاتبعها

İslâm Üniversitesi rektörü Abdullah Türkî

DR. MUSTAFA BİLGE

Konferansta «Lâiklik cereyanı ve neticeleri»ne de dikkat çekildi

«ORTALIKTA ZULÜM CÂRÎ İSE BİZLER OTURAMAYIZ»

2

Kongreye takdim edilmiş olan tebliğlerin fazla oluşu bunun yanında vaktin mahdut olması sebebiyle yapılacak olan çalışmalar için dört ayrı ihtisas komisyonu teşekkül etti. İştirâkçiler takdim ettikleri tebliğlere göre bu komisyonlara ayrıldılar. Daha sonra çalışmaların daha sürat kazanması için komisyonlar kendi aralarında alt komisyonlar kurdular.

Birinci komisyon aşağıda görüleceği üzere üç alt komisyona ayrıldı ve mevzuuları müzakereye devam etti.

1. İslâm Hukukunun her zaman ve her yerde tatbikinin mümkün olması,

2. İslâm Hukukunun etrafında yayılmak istenen şüphe halkaları.

3. İslâm Hukukunda içtihat.

İkinci komisyonda şu mevzuular görüşüldü:

1. İslâmda kaza sistemi.

2. Cemiyetlerde huzur ve istikrarın temini hususunda İslâm'ın ceza hukukunun tatbiki.

Üçüncü komisyonda görüşülen mevzular:

1. İslâmda iktisat sistemi ve günümüz cemiyetlerinde tatbiki.

2. Teori ve pratik olarak İslâm'da bankacılık.

Dördüncü komisyonda şu üç mevzuu üzerinde görüşmeler yapıldı:

1. İslâmî değerlerin muhafazası ve yaygın hale getirilmesi hususunda basın - yayın organlarının tesiri.

2. Fikir alanında İslâma karşı tevcih edilen yıkıcı ve bozucu akımlar. Bunlara karşı tatbik edilecek mücadele.

3. İslâmda eğitimin esasları ve cemiyetlere tatbiki.

● HALK KONFERANSI YAKINDAN TAKİB ETTİ

Gündeme göre komisyon çalışmaları öğleden sonra saat 3'e kadar devam ediyordu. Akşamları ise halka açık konferanslar veriliyordu. Bu arada bilhassa İslâmın iktisâdi sistemi üzerinde tertip edilmiş olan gayet kıymetli bir oturum da yer aldı. Akşamları cereyan eden konferans ve açık oturumlara çoğunlukla talebelerin iştirak ettiği göze çarpıyordu. TV. ve basın devamlı olarak çalışmalardan halkı haberdar ediyordu. Böylece Uzak şehirlerde bulunanlar bile kongrenin gidişatı hakkında yakından bilgi sahibi olabiliyorlardı.

Dört ana komisyonda ve her bir komisyona bağlı alt komisyonlarda konuşulan mevzuuları ayrı ayrı müzâkereleri ile birlikte buraya aktarmak oldukça uzun sürebilir. Belki de bu bir noktada az bir grubu ilgilendiren ihtisas mevzuu içine girer. Bu bakımdan burada bütün komisyonlarda konuşulan önemli noktalardan kısaca bahsetmek istiyoruz.

● HASTALIĞIMIZIN İLACI DİN-İ MUBİN-İ İSLÂMDIR

Birinci komisyon salonundaki simalar arasında Mısır Parlemento azalarından Dr. İsmail Matuk vardı. Bu zat Mısır'da İslâm Hukukunun tatbiki için çalışmalar yapmakta olan çok gayretli bir kimse imiş. Dr. Matuk burada yaptığı çalışmaları özetliyor ve şöyle diyordu: «İslâm nizamı bugün dünyaya hakim olmaya çalışan muhtelif yöndeki izm'lerin hepsinden daha önce gelmiş bir sistemdir. Dolayısıyla diğer bütün sistemler ondan az veya çok ama bir ölçüde istifade etmişlerdir. İslâm idaresi tam bir huzur ve istikrar idaresidir. Bunun dışında kalan idarelerde zulüm vardır. Sizlere şu hadis-i şerifi hatırlatmak isterim. Okuyalım, düşünelim ve onun manası altında yerlerimizi tayin edelim. Hadis şöyledir: Bir kimsenin zulme maruz kaldığı, zulmen dövüldüğü bir durumda sizler seyirci kalmayınız. Zira gazab-ı ilâhi orada durup ta o mazlumu müdafaa etmeyen kimseler üzerine iner. Şu halde ortalıkta zulüm câri ise bizler oturamayız. Herbirimizin o münkeri düzeltmek yönünde çalışma yapması zarureti vardır. İslâm nizamı cemiyetlerde zulmü önler. Bütün cezalar insanların hürriyetleri için konulmuştur. Meselâ hırsızlık için İslâmın koymuş olduğu şiddetli ceza sâyesindedir ki bugün Suudi Arabistan'da hırsızlık vakasına hemen hemen hiç rastlanmaz. İçki hususunda konulan yasak cemiyetlerde huzuru ve akl-ı selimi temin etmek içindir. Kısasta hayat vardır âyet-l kerimesinin ifadesi budur. Bugün yeryüzünde müslümanlar mevcut islâmiyet de mevcuttur ama mevcut olmayan aralarındaki yoldur. Bu yolu kim tıkamıştır. Bu yolu tıkayan ve kullanılmaz hale getiren bu şer kuvvetler nelerdir? Sömürgecilik tesirleri midir, yoksa bizlerdeki cehalet midir? Belki de kötü âdetler ve yerleşmiş örflerdir. Bütün İslâm ülkelerinde yaygın halde bulunan körü körüne garp taklitçiliği de olabilir. Hangisi olursa olsun mesuliyetten kurtulmak kolay değildir. Zira Allah bize idrâk ve iz'an vermiştir. Bütün bunlar yanında müslümamn feraset sahibi olması gerekir. Hasta olan bizler bu hastalığımıza bir ilaç aramalıyız. İşte bu ilaç da din-i mübin-i İslâmdır.»

● «İNSAN SADECE ALLAH'A ESİRDİR»

İkinci komisyonda ise İslâmda iktisat nizamı üzerine tezler gözden geçirildi. Tez sahipleri tezlerini okudular. Daha sonra salonda hazır olanlar mevzuu ile ilgili olarak tenkitler yaptılar. İlk söz alan Dr. Mahmud Ebussuud oldu. Mahmud Ebussuud beyi bizler Dr. Ali Özek beyin Türkçemize kazandırdığı 'İslâmın İktisâdi Esasları' isimli eseri ile tanıyorduk. Hatip İslâm İktisadiyâtını «lakaidiyye» ve «teşriiyye» diye ikiye ayırdı. İslâm İktisâdiyatının esas modeli cemiyet içinde ferdin refah içinde bulunması durumu ile sıkı sıkıya bağlıdır dedi. Daha sonra sözlerine şöyle devam etti: «Dünya mevcut iktisadi sistemler fertleri maddeye esir bırakırlar. Garptaki iktisâdi sistemler bu esasa dayanır. Gerçekte ise bu durum yanlıştır. Zira insanoğlu sâdece ve sâdece Allaha karşı boynu bükük, esir durumunda olmalıdır. Maddeye esaret doğru değildir, fıtrî değildir. Allaha karşı mesul olma ona karşı inkiyad etme durumu ise sâdece İslâmın getirdiği nizamda bulunmaktadır.» Mahmud Ebussuud'un bu güzel konuşması üzerine Dr. İsâ Abdüh söz aldı. Çalışmasından dolayı hatibi tebrik etti ve İslâmda iktisat nizamının tetkik ederken iktisat tarihine de önem verilmesinin gereği üzerinde durdu.

Üçüncü komisyonda ilk konuşmayı Ebu Dabi Mehâkim-i Şer'iyye Reisi Şeyh Ahmed Abdülaziz Mübârek yaptı. Tezinin ana hatlarını okuduktan sonra şu mevzuuları müzâkere sahasına koydu.

1 — İslâm ülkelerinde hükme müteallik icraat için tek bir model tesisi ve bu model kanunun benimsenmesi.

2 — İslâm Ülkelerinde kullanılan hüküm ıstılahlarının birleştirilmesi.

3 — Kaza sisteminin her İslâm ülkesinde tabi olunan mezhebe göre ayarlanması ve kadı efendinin diğer mezheplerdeki içtihat kararlarından istifade edebilmesi durumu.

Bu arada kısa bir not olarak şunu belirtmek isterim. Suudi Arabistan deyince akıllarına sadece Vahabilik mezhepsizlik gelenler bu kongrede daha sonra ağırlık kazanan bu görüşlere dikkat etmelidirler. Mezheplere bağlılık, önce onlara göre hüküm vermek. Bu görüşe karşı gö-

(Sayfayı Çeviriniz)

مؤتمر الفقه الإسلامي

rüşler de ortaya çıkmadı değil. Meselâ Mısır Müftüsü Muhammed Hatır «İbâdet meseleleri her ülkenin tabi olduğu mezhebe göre ayarlanabilir amma muamelâta ait mesâil ve bilhassa ceza hukuku bütün İslâm ülkelerine şâmil olmak üzere tek bir kod altında birleştirilmelidir.» dedi Bu da bir görüş olarak kayda alındı ve leyhde ve aleyhde birçok kıymetli görüşler serdedildi.

● İSLÂM ÂLEMİNİN İHTİYACI İLİM ADAMIDIR

Daha sonra Şeyh Ebûbekir Cezâiri söz alarak İslâm Ülkeleri arasında beynelmilel bir «Fıkıh Şurâsı» kurulmasını teklif etti. Böyle bir komisyona olan ihtiyaç üzerine geniş bir konuşma yaparak hemen hemen salondaki bütün iştirakçilerin tasviplerini kazandı. Daha sonra tavsiye ve kararlar kısmında bu teklifi kongrenin kararı olarak okuduk.

İslâmda içtihat mevzuunun enine boyuna görüşüldüğü bu komisyonda genel kanaat şu merkezde belirlendi. Bugün mutlak manâda içtihat yapmak mümkün değildir. Ancak cüz'i meselelerde içtihada mesa vardir. Bunu yapmak için de gerekli şartlara riayet etmek son derece elzemdir. Bu hususta Ebu Bekir Cezâiri'nin yaptığı Fıkıh şûrâsı yerinde bir tekliftir. Bu şûrâda dört mezhebin fıkhına hâkim ulemâ bulunmalıdır. Muayyen bir mesele görüşülmeden önce o hususdaki mezhep görüşlere en ince taraflarına kadar ortaya konmalıdır. Onlardan istifade edilmelidir

Kuveyt'in Diyanet İşleri Reisi Muhterem Abdullah Akil beyefendi konuşma sırası geldiğinde sözlerini şu noktada topladı: «İslâm Âlemi bugün her şeyden fazla gerçek ilim adamına, islâmî sahada ulemaya muhtaçtır. Çok şükür İslâm ülkelerinde İslâmî eserler ister el yazması ister matbu olsun bol bol mevcuttur. Bunların tahsil edildiği eğitim müesseseleri mevcuttur. Fakat İslâmi ilimlerin bir özelliği vardır. Bu ilimler bir müsteşrik edâsıyla tahsil edilmemelidir. Bu ilme talip olan bir kimse her şeyden önce samimiyet ve sağlam bir inanca muhtaçtır. İlmi Allah rızası için tahsil etmelidir. Bir bölgenin idarecisine veya emirine karşı ilim adamı dâima hakkı müdafaa etmeli riya ve tabasbustan uzak bulunmalıdır. İşte bizim muhtaç olduğumuz ilim adamı budur.»

Abdullah Akil bey konuşmasını tam bitirmek üzere idi ki salonda herkesin tebessümle karşıladığı tuhaf bir tesadüf vaki oldu. Önceden tesbit edildiği üzere o gün, tam o saatte kongre azalarını kral nâibi Fehd kabul edecek ve onlarla bir görüşme yapacaktı. Bunun için arabalar kapda bekliyordu ve az sonra saraya gidilecekti. Durum normaldi fakat o sırada ,tam böyle bir konuşmanın hemen peşinde komisyon başkanının hazirûna bu durumu hatırlatması bir garip kaçtı. Zira az önce Abdullah Akil bey ulemanın sıfatlarından bahsederken emirlerden ve idarecilerden uzak durmanın onlara karşı hakkın müdafii olmanın zaruretinden bahs etmişti. O anda bütün komisyonlardaki çalışmaların kesilerek Fehd'i ziyaret için saraya gitmek konuşma ile pek bağdaşmamıştı.

● *Konferans binasını süsleyen ve «Şeriat'a tabi olmayı emreden» âyet-i kerime...*

● LÂİKLİK CEREYANINA DİKKAT ÇEKİLDİ

Dördüncü komisyonda basın ve yayın organlarının ne şekilde İslâmın hizmetine konulabileceği mevzuu görüşüldü. Bu hususta kıymetli elemanlar tarafından güzel fikirler ortaya kondu. Mısır'ın meşhur Ehrâm gazetesinden Recep Bennâ gelmişti. Kendisi mezkur gazetede dini köşeyi hazırlıyordu. Tunus'ta çıkan Cevherülislâm mecmuasını başyazarı Selahaddin Mistâvi temsil ediyordu. Tecrübelerinin getirdiği fikirleri geniş bir şekilde serdettiler. Müzâkereler yapıldı. Türkiye'den de İslâmî basın ile meşgul olan bir kimsenin bu komisyonda bulunmasını arzu ettik.

Bir de bu komisyona bağlı alt komisyon mevcuddu. O da «İslâm'da eğitim» mes'elesini görüşüyordu. Ben de o komisyonda bulundum. Zira hazırladığımız tez Türkler arasındaki farklı tedrisat idi. Zaten herkes hazırlamış olduğu tezle alâkalı olan komisyonda bulunuyordu. Orada ya kendi tezi münakaşa ediliyor veya münakaşa edilen aym mevzuudaki diğer bir tez hakkında mütalaâlarını bildiriyordu.

Basın yayın komisyonunda İslâm Âeminde bu işle alâkalı olanların daimi bir komisyon kurmaları teklif edildi. Çocuklarla ilgili neşriyata ağırlık verilmesi hususunda temenniler izhar edildi. İslâm'a karşı gelen cereyanlar da bu komisyonda görüşüldü ve şöyle hülâsa edildi:

1 — Çeşitli şekil ve renkleriyle sömürgecilik cereyanı,

2 — Sosyalizm perdesi altında temsil edilen marksist akımlar,

3 — Irkçılık cereyanları ve bunların başında gelen siyonizm,

4 — Masonluk cereyanı ve bunların çalışma sahalarından Rotary ve Lions Kulübleri ile diğerleri,

5 — Lâiklik cereyanı ve neticeleri...

Gelecek Sayı
TAVSİYE VE KARARLAR

ABONE OLACAKSANIZ DA...

ABONENİZİ YENİLEYECEKSENİZ DE...

Şimdi zamanıdır. Biliyorsunuz Sebil, okuyucusunun ve abonesinin gösterdiği teveccüh ile yaşamaktadır.
Bu teveccühün tezahür şekli de abone olmak ve abone bulmaktır..

Takvime değil. saatinize bakınız; günü değil saati bile geçirmemeye dikkat edelim, çünkü; «ŞİMDİ ZAMANIDIR...»

RİSÂLE-İ NUR'DA

Mu'cizât-ı Kur'âniyye

7

İKİNCİ SURET: Belâgatındaki i'câz-ı Kur'âninin hikmetini beş noktada beyan edeceğiz.

BİRİNCİ NOKTA: Kur'ânın nazmında bir cezâlet-i harika var. O nazımdaki cezâlet ve metânet, «İşaret'ül - İ'câz» başdan aşağıya kadar bu cezâlet-i nazmiyyeyi beyan eder. Saatın; saniye, dakika, saati sayan ve birbirinin nizamını tekmil eden ne ise, Kur'ân-ı Hakimin herbir cümledeki hey'âtındaki nazım ve kelimelerindeki nizam ve cümlelerin birbirine karşı münasebâtındaki intizamı öyle bir tarzda «İşâret'ül - İ'câz» da âhirine kadar beyan edilmiştir. Kim isterse ona bakabilir ve bu nazımdaki cezâlet-i hârikayı bu sûretle görebilir. Yalnız bir iki misâl, bir cümlenin hay'âtındaki nazmı göstermek için zikredeceğiz. Meselâ: (1) bu cümle, azâbı dehşetli göstermek için, en azının şiddetle te'sirini göstermekle göstermek ister. Demek taklili ifâde edecek cümlenin bütün hey'etleri de bu taklile bakıp ona kuvvet verecek. İşte «lein» lâfzı, teşkiktir. Şek kıllete bakar. «Messe» lâfzı, azıcık dokunmaktır. Yine kılleti ifade eder. «Nefhatün» lâfzı, maddesi, bir kokucuk olup kılleti ifade ettiği gibi, sîgası bire delâlet eder. Masdar-ı merre tabir-i sarfiyyesinde biricik demektir. Kılleti ifade eder. «Nefhatün» deki tenvin-i tenkiri, taklili içindir ki, o kadar küçük ki, bilinemiyor demektir. «Min» lâfzı teb'iz içindir. Bir parça demektir; kılleti ifade eder. «Azâbi» lâfzı, nikâl ve ikâba nisbeten hafif bir nevi cezâdır ki, kıllete işaret eder. «Rabbike» lâfzı; Kahhâr, Cebbâr, Muntakim'e bedel yine şefkati ihsas etmekle kılleti işaret ediyor. İşte bu kadar kılletteki bir parça azab böyle te'sirli ise, ikâb-ı ilâhi ne kadar dehşetli olur kıyas edebilirsiniz, diye ifade eder. İşte şu cümlede küçük hey'etler nasıl birbirine bakıp yardım eder. Maksâd-ı külliyi, herbiri kendi lisâniyle takviye eder. Şu misâl bir derece lâfz ve maksada bakar. İkinci Misâl: (2) Şu cümlenin hey'âtı, sadakanın şerâit-i kabûlünün beşine işâret eder.

BİRİNCİ ŞART: Sadakaya muhtaç olmamak derecede sadaka vermek ki, «vemimmâ» lâfzındaki «min» i tebiz ile o şartı ifâde eder.

İKİNCİ ŞART: Ali'den alıp Veliye vermek değil, belki kendi malından vermektir. Şu şartı «Rezaknâhüm» lâfzı ifâde ediyor: «Size rızık olandan veriniz» demektir.

ÜÇÜNCÜ ŞART: Minnet etmemektir. Şu şarta «Rezaknâ» daki «nâ» lâfzı işaret eder. Yâni «Ben size rızkı veriyorum. Benim malımdan benim abdime vermekte minnetiniz yoktur.»

DÖRDÜNCÜ ŞART: Öyle adama veresin ki, nafakasına sarfetsin. Yoksa sefâhate sarfedenlere sadaka makbûl olmaz. Şu şarta «yünfikûne» lâfzı işaret ediyor.

BEŞİNCİ ŞART: Allah nâmına vermektir ki, «Rezaknâhüm» ifâde ediyor. Yâni «Mal benimdir, benim nâmımla vermelisiniz.» Şu şartlarla beraber tevsi'de var. Yâni, sadaka nasıl mal ile olur; ilim ile dahi olur. Kavl ile, fiil ile, nasihat ile de oluyor. İşte şu ifâdeye «mimmâ» lâfzındaki «mâ» umumiyetiyle işaret ediyor. Hem şu cümlede bizzat işaret ediyor. Çünkü mutlaktır, umumu ifâde eder. İşte sadakayı ifâde eden şu kısacık cümlede beş şart ile beraber geniş bir dairesini akla ihsan ediyor. Hey'etiyle ihsas ediyor. İşte hey'ette böyle pek çok nazımlar var.

Kelimâtın dahi birbirine karşı, aynen geniş böyle bir daire-i nazmiyesi var. Sonra kelâmların da meselâ: (3) de altı cümle var. Üçü müsbet, üçü menfi. Altı mertebe-i tevhîdi isbat etmekle beraber şirkin altı envâını reddeder. Herbir cümlesi öteki cümlelere hem delil olur, hem netice olur. Çünkü, herbir cümlenin iki mânâsı var. Bir mânâ ile netice olur, bir mânâ ile de delil olur. Demek Sûre-i İhlâs'da otuz Sûre-i İhlâs kadar muntazam, birbirini isbat eder delillerden mürekkeb sûreler vardır. Meselâ: (4), hem (5), hem (6) daha sen buna göre kıyas et. Meselâ: (7) şu dört cümlenin herbirisinin iki mânâsı var. Bir mânâ ile öteki cümlelere delildir. Diğer mânâ ile onlara neticedir. On altı münasebet hatlarından bir nakş-ı nazmi-i i'câzi hasıl olur. İşâret'ül İ'câz'da öyle bir tarzda beyan edilmiş ki, bir nakş-ı nazmi-i i'câzî teşkil eder. On Üçüncü Söz'de beyan edildiği gibi, güya ekser Âyât-ı Kur'aniyenin herbirisi ekser âyâtın herbirisine bakar bir gözü ve nâzır bir yüzü vardır ki, onlara münasebâtın hutût-u mâneviyesini uzatıyor. Birer nakş-ı i'câzî nescediyor. İşte İşaret-ül İ'câz baştan aşağıya kadar bu cezâlet-i nazmiyeyi şerhetmiştir.

İKİNCİ NOKTA: Mânâsındaki belâgat-ı hârikadır. On Üçüncü Söz'de beyan olunan şu misâle bak. Meselâ: (8) âyetindeki belâgat-ı mâneviyeyi zevketmek istersen, kendini Nur-u Kur'an'dan evvel asr-ı cahiliyyette sahrayı bedeviyette farz et ki, herşey zulmet-i cehil ve gaflet altında perde-i cümûd-u tabiata sarılmış olduğu bir anda Kur'an'ın lisân-ı semâvisinden (9), veyahut (10) gibi âyetleri işit, bak. Nasıl ki, o ölmüş ve yatmış olan mevcudât-ı âlem «sebbeha.. tüsebbihu» sadâsiyle işitenlerin zihninde nasıl diriliyorlar, hûşyâr oluyorlar, kıyâm edip zikrediyorlar. Ve o karanlık gökyüzünde birer câmid ateşpâre olan yıldızlar ve yerde perişan mahlûkât «tüsebbihu» sayhasiyle ve nûriyle işitenin nazarında gökyüzü bir ağız, bütün yıldızlar birer kelime-i hikmetnümâ ve birer nûr-u hakikat edâ ve kürre-i Arz bir baş ve ber ve bahr, birer lisan ve bütün hayvanlar ve nebatlar birer keleime-i tesbih - feşân suretinde arz-ı didâr eder. Meselâ: On Beşinci Söz'de isbat edilen şu misale bak: (11), âyetlerini dinle bak ki, ne diyor? Diyor ki: «Ey acz ve hakâreti içinde mağrur ve mütereddid ve zaaf ve fakrı içinde serkeş ve muannid olan ins ve cin! Emirlerime itaat etmezseniz haydi elinizden gelirse hudud-u mülkümden çıkınız. Nasıl cesaret edersiniz ki, öyle bir Sultan'ın emirlerine karşı gelirsiniz. yıldızlar, aylar, güneşler, emirber neferleri gibi emirlerine itaat ederler. Hem tuğyanınızla öyle bir Hakîm-i Zülcelâl'e karşı mübareze ediyorsunuz ki, öyle azametli muti' askerleri var. Faraza şeytanlarınız dayanabilseler, onları dağ gibi güllelerle recmedebilirler. Hem küfranınızla öyle bir Mâlik-i Zülcelâl'in memleketinde isyan ediyorsunuz ki, cünûdundan öyleleri var, değil sizin gibi küçük, âciz mahlûklar, belki farz-ı muhal olarak dağ ve Arz büyüklüğünde birer adüvv-ü kâfir olsaydınız Arz ve dağ büyüklüğünde yıldızları, ateşli demirleri size atabilirler, sizi dağıtırlar. Hem öyle bir kanunu kırıyorsunuz ki, onunla öyleler bağlıdır, eğer lüzüm olsa Arzınızı yüzünüze çarpar, gülleler gibi küreler misillü yıldızları üstünüze Allah'ın izniyle yağdırabilirler.» Daha sâir âyatın mânalarındaki kuvvet ve belâgatı ve ulviyyet-i ifâdesini bunlara kıyas et.

[1] وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ
مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ
[2] وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ
[3] قُلْ هُوَ اللّٰهُ أَحَدٌ
[4] قُلْ هُوَ اللّٰهُ لِأَنَّهُ أَحَدٌ، لِأَنَّهُ صَمَدٌ
لِأَنَّهُ لَمْ يَلِدْ، لِأَنَّهُ لَمْ يُولَدْ،
لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
[5] وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، لِأَنَّهُ
لَمْ يُولَدْ، لِأَنَّهُ لَمْ يَلِدْ، لِأَنَّهُ
صَمَدٌ، لِأَنَّهُ أَحَدٌ، لِأَنَّهُ هُوَ اللّٰهُ
[6] هُوَ اللّٰهُ فَهُوَ أَحَدٌ، فَهُوَ صَمَدٌ
فَإِذَا لَمْ يَلِدْ، فَإِذَا لَمْ يُولَدْ
فَإِذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ
[7] الٓمٓ ۚ ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ
فِيهِ هُدًى لِلْمُتَّقِينَ
[8] سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
[9] سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
[10] تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ
وَمَنْ فِيهِنَّ
[11] يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ
أَنْ تَنْفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
فَانْفُذُوا لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ۝ فَبِأَيِّ
آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا شُوَاظٌ
مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ
رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝
وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا
رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ

قرآن، حقیقت و شریعت، حکمت و معرفت
کتابیدر
سعید النورسی

—

Vefat

Trabzon eşrafından merhum Mehmed Çulha'nın refikası ve Başyazarımız Kadir Mısıroğlu'nun büyük teyzesi

Fatma Çulha

1.1.1977 günü Hakkın rahmetine kavuşmuş, 2.1.1977 Pazar günü öğleyin Fâtih Câmii Şerifinde kılınan namazından sonra Merkez Efendideki âile kabristanında defn-i hâk-i ıtırnâk olmuştur. Mümin kardeşlerimizden merhûmenin ruhunu birer fâtiha ile taltif buyurmaları mercûdur.

Sebil

Mestan Ağa ve Türkiye

Vaktiyle bizim kasabada bir Mestan Ağa yaşardı. Şöyle doksanını aşmış iri kıyım bir ihtiyarcık. Kimsesi yoktu, yalnız yaşardı ve hamallık yapardı. Anlıyacağınız Mestan Ağa alınterini sırtına yüklemişti yıllarca.

Eski toprak Mestan Ağanın bir garip huyu vardı. «Selâmûnaleyhkûm Ağa nasılsın?» desen mutlaka hastalıklarından bahsederdi. Romatizması, kalbi, koliti, yarım baş ağrısı, ülseri... Daha bir sürü hastalığı vardı Mestan Ağanın. Bir gün bir ahbabı sorar Ağaya «Yahu Ağa bu kadar müzmin ve azgın hastalıkla nasıl yüz yaşını buldun anlamıyorum?» demiş.

İhtiyar şöyle bir iç çekip sakalını kaşımış ve cevap vermiş:

«Oğul bak sana anlatayım. Romatizmalarım diyor ki Mestan canını ben alacağım, kalbim diyor ki ben. Kolitim diyor ki Ağa canın benim elimde barsaklarım ise: benim. Anlıyacağın bedenimde ne kadar hastalık var ise canımı almak için hepsi kıyasıya kavga ediyorlar. Onlar dalaşıp dursunlar. Ben âciz kul Mestan da fırsattan istifade yaşayıp gidiyorum işte.»

Mestan Ağayı hatırladıkça bu günkü TÜRKİYE'yi düşünürüm daima. Siz ne dersiniz?

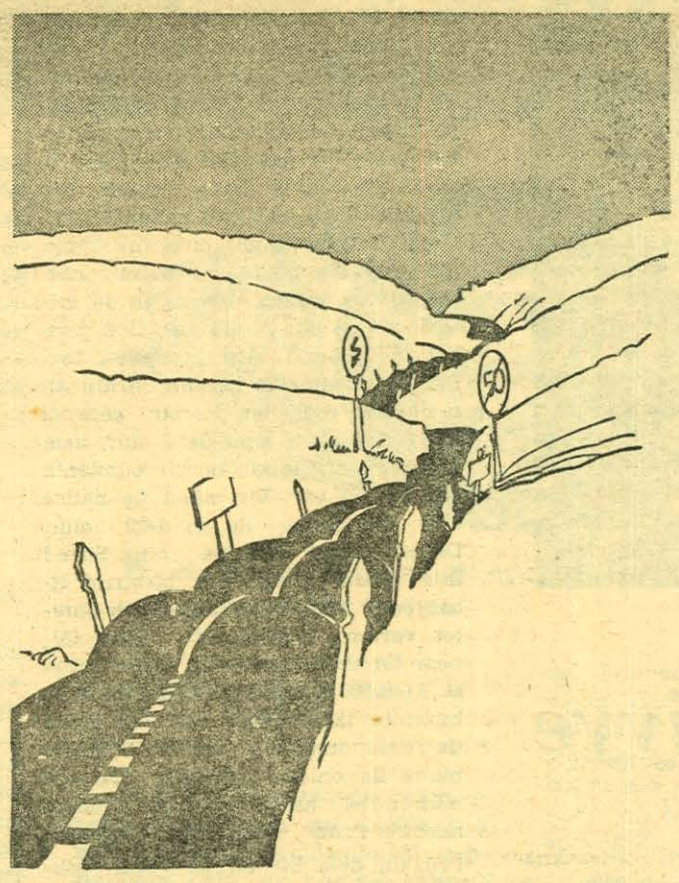

Trafik ve çatlak sesli klâkson

«..... 3 bin 435 kişi ölmüş, 19 bin 286 kişi yaralanmıştır» Yukarıdaki satırlar bir meydan muharebesinin ölü ve yaralı sayısı değil, 1976 yılının ilk sekiz ayındaki TRAFİK denilen tekerlekli motorlu ölüm silâhının Türkiye'deki temizlik hareketi. Gün geçmiyor ki her evden, her mahalleden ölü veya yaralı çıkmasın. Sanki TRAFİK denilen bu âfeti insanlar kendi arzuları ile memleketine sokmuşlar. Öldür öldürebildiğin kadar demişler.

Bu müzmin kanseri belki tedavi ederiz umudu ile bir mes'ul kişi kanun teklifi hazırlıyor. Muhalif - iktidar demeden «Gelin arkadaşlar, bu âfete bir çare bulalım» diyor. Daima beyaza siyah demeyi âdet edinenler bile memnun oluyor bu teşebbüse de Şoförler ve Otomobilciler Federasyonu «Hayır istemezüüük!» diye karşı çıkıyor. Önce adamların bir bildiği vardır dedik. «Hayır» demelerinin sebeblerini araştırdık. İşin altından Çapanoğlu yerine Avantaoğlu çıktı.

«ŞEREF» MES'ELESİ

Liselerin birinci sınıflarına okutulan Ahlak derslerinin kitabının 108 inci sayfasında bulunan bir cümleden dolayı ortalık yine karıştı. İsterseniz o satırları bir kere de biz okuyalım:

«Memur, tüccar. doktor veya sanatkâr olarak herkesin toplumda bilinen bir şöhreti vardır. Buna şeref derler. Şeref veya haysiyet başkalarının bizde varlığını tanıdıkları değerlere bağlılıktır. İnsan olarak herkesin aynı İzzet-i nefse sahip olması gereklidir. Lâkin herkesin şerefi aynı değildir. Toplumda yeri yüksekte bulunanlar, öbürlerinden daha çok şerefli sayılırlar. Bir işçi ile bir doktorun şerefi aynı sayılmaz. Şerefin ölçüsü, insanın toplumdaki yeridir.»

Buradaki «Şeref» kelimesini kitabın yazarları ahlâkî manâda değil içtimaî manâda kullandıklarını açıkladılar. Eskiler «itibar» yeniler ise «Saygınlık» derlermiş. Biri eski diğeri de uydurukça diye işe şerefi karıştırmışlar..

Senelerdir milletin imânı, vicdânı ve haysiyetine tasallut edenler aslanlar gibi kükremeye başladılar. Baba ile evlâdını iki yabancı haline getirenler, madde insanının kendi kendini mahkum ettiği bu cahiliye nizâmında daha çoook sudan sebeblerle birbirlerini karalamaya devam edecekler..

Allah encamımızı hayra tebdil eylesin... Amin...

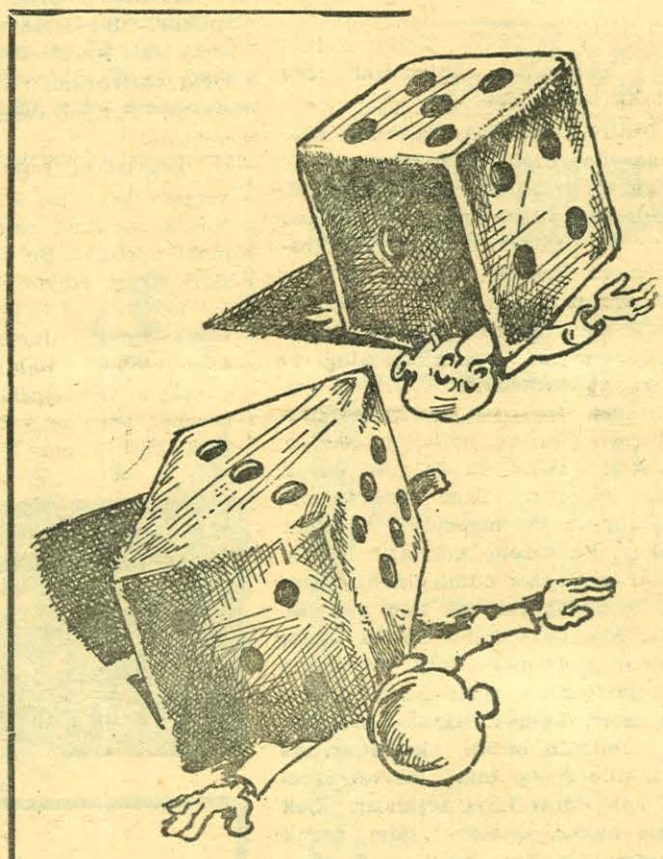

Bizdeki millîler

On lira vereceksin kardeşim. Süslü bir kâğıt verecekler eline. Üzerinde numaralar olacak. Ayın belli bir gününü bekliyeceksin. O gün gazeteler çarşaf çarşaf haberlerle isabet eden numaraları açıklayacaklar. Senin aldığın, hem de on liraya aldığın o süslü kağıda bir milyon lira vuracak. Alacaksın çil çil mangırları zenginliğe boğulup mes'ud ve bahtiyar yaşayacaksın...

Bire bin, bire on bin, bire yüz bin... Rızkını alınteri, göz nuru ve bilhassa helâlden değil on liralık kâğıt parçasından bekliyeceksin...

Eskiden Yahudiler oynatırlarmış bu kumarı. Şeytanın her kazurratına sahip çıkanlar sonradan onu da devletleştirip millileştirmişler. Adına da millî Piyango demişler.

Faiz millî, banka millî, içki millî, kumar Millî...

Hele sıkı durun. Dahası var... Gıybet ve koğuculuğa bile millileştirip adına POLİTİKA demişler..

okuyucularımıza...

● Ömer Aydın/ELAZIĞ: Adres değiştirmenizden dolayı gazetelerinizi temin edememişsiniz. İhmâlden böyle bir durum ortaya çıkmış. Ehemmiyetli değil, bize bu yüzden borcunuz yoktur. Yeni adresinize gazetenizi göndermeye başlıyoruz. Bu vesile ile abonenizi posta çeki ile yenileyiniz. Selâmlar...

● Ramazan Seyveli/MALATYA: Arzunuz yerine getirilmiştir, genç kardeşimiz. Derslerinde muvaffakiyetler dileriz. Selâmlar...

● Foster Wheeler Co./KUVEYT: Abone kaydınız yapılmıştır. Yurt dışı abone bedeli 400 TL.'dir.

● Mehmet Karaimamoğlu/BEYŞEHİR: Eksik sayımz gönderilmiştir. Selâmlar...

● Mustafa Bilgi/ANKARA: Abone kaydınız yapılmıştır. Teveccühünüze teşekkürler, selâmlar...

● Şükrü Öztürk/GÖKTAŞ: Abone kaydınız yapılmıştır. Allah (c.c.) cümlemizi muvaffak eylesin. Selâmlar...

● Ahmed Uysal/HOLLANDA: Türkiye dönmekte oluşunuzdan dolayı abonenizi kestik. Selâmlar...

● Mehmet Menteşe/ATÇA: Eksik olan 1,2, 43,44,45 ve 48. sayılarınız postalandı. Selâmlar..

● İsmail Kurt/AKŞEHİR: Eksik olan 21, 26, 44, 47 ve 48 sayılarınızı gönderdik. Selâmlar..

● Bayram Yılmaz/B. ALMANYA: Abone kaydınız yapıldı. Sebil'in ilk iki cildi postalandı. Selâmlar..

● Hasan İspir/B. ALMANYA: Abonenizi yeniledik. Sebil cildlerinin beherinin fiyatı 150 liradır. Ancak yurtdışına bedeli mukabili gönderemiyoruz. Şöyle yapabiliyoruz: İstediğiniz cild size postalanıyor. Siz Türkiye'ye geldiğinizde borcunuzu ödeyeceksiniz. Selâmlar..

● Suavi Turhan/B. ALMANYA: Abone kaydınız 41. sayıdan itibaren yapılmıştır. Çıkan nüshalar da postalanmıştır. Selâmlar..

● Ali İspir/TRABZON: 41 sayı itibariyle Almanya'daki abonemizin isteği üzerine sizi abone yaptık. Selâmlar..

● Hüseyin İspir/ZONGULDAK: 41 sayıdan itibaren Almanya'daki abonemizin isteği üzerine sizi abone yaptık. Selâmlar..

● Hasan Yenin/FIRINLI: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Yusuf Demirel/B. ALMANYA: İstediğiniz sayı postalanmıştır. Selâmlar..

● Mehmet Turgut/B. ALMANYA: İzinli olduğunuz müddet zarfında gazeteniz Türkiye adresine gönderilecektir. Almanya'ya döndüğünüzde bizi tekrar mektubla haberdar etmeniz ricasıyla, selâmlar..

● İlhan Serinol/BURSA: Yanlışlığı tashih edeceğiz. Alâkanıza teşekkür ederiz. Selâmlar..

● Erol Günal/SAKARYA: Maalesef Sebil'in bazı nüshalarını bulmakta biz dahi güçlük çekmeye başladık. İstediğiniz sayılar temin edilmiş ve postalanmıştır. Selâmlar...

● Hamza Cebeci/B. ALMANYA: Abone kaydı için göndermiş olduğunuz makbuzlar alınmış ve A. Kadir Uçan, Osman Kaynak, Davut Öztürk, Arif Öztürk, Memduh Ersoy, Adnan Doğan, Sabahaddin Topak, Davut Öztürk Sadettin Yurdagel, İbrahim Yıldırım, Mustafa Tosun, isimli kardeşlerimizle Krefeld İslâm Cemiyeti'nin altışar aylık aboneleri 53. sayımızdan başlamak üzere yapılmıştır. Teşekkürler, selâmlar...

● Abdullah Çetin/ERZURUM: Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Selâmlar...

● Cemaleddin Diliyok/ERZURUM: Arzunuz yerine getirilmiştir. Gazetemizi Erzurum'da Doğu Kitabevi'nden temin edebilirsiniz. Selâmlar...

● Mevlûd Ege/MANİSA: Almanya'dan dönmekte olduğunuz için adresiniz değiştirilmiştir. Selâmlar..

● M. Şevket İnce/MUT: Abone kaydınız yapılmış ve Sebil'in cildleri de adresinize gönderilmiştir. Yıllık abone bedeli olan 200 lirayı posta çeki no 97 446'ya yatırmanızı rica ederiz. Selâmlar...

● İsmail Gürgen/ANKARA: Eksik sayınızı ve bir miktar Sebil afişini gönderdik. Selâmlar..

● M. Cemal Ak/FATSA: Eksik olan sayılarınız gönderilmiştir. Abone olmak için posta çeki ile yıllık abone bedeli olan 200 lirayı havale ediniz kâfi. Adınızı ve sarih adresinizi yazmayı lütfen ihmâl etmeyiniz. Selâmlar..

● Hüsamettin İlker/ORHANGAZİ: Arzunuz yerine getirilmiştir. Selâmlar..

● Remzi Doğan/B. ALMANYA: İzin dönüşünde bize bildirmenizi rica ederiz. Selâmlar..

● Niyazi Günal/B. ALMANYA: İsteğiniz yapılmıştır. Selâmlar..

● R. Banaz/B. ALMANYA: Mustafa Aydın ve Ali Karakaya isimli kardeşlerin aboneleri yapılmıştır. Selâmlar..

● Mustafa Kazan ve Hasan İlhan/AĞLASUN: Abone kayıtlarınız yapılmıştır. Bedelini posta çeki nu: 97 446'ya yatırmanızı rica ederiz. Selâmlar..

● Bayram Gün/KAYSERİ: Hüseyin Şener kardeşimizin abone muamelesinde yapılan hata telâfi edilmiş ve adresine eksik sayıları gönderilmiştir. Yeni devre için abonesini yenileyebilir. Bir mektubla bize bildirirse hata tekerrür etmez. Selâmlar..

● Kâmil Caner/B. ALMANYA: Abone kaydınız yapılmıştır. Bedelini Almanya'da posta çeki nu 37938 - 300 Hannover Hasan Damar adına 50 D.M. olarak yatırabilirsiniz. Selâmlar..

● Hasan Karakaş/BATI ALMANYA: İbrahim Arıcan'ın abonesi yapılmış ve Nuri Karahançer kardeşimizin gazetesi bizdeki kayıtlara göre gitmektedir. İhsan Orhan'ın ise yeni adresine gazetesi gönderilmeye başlandı. Selâmlar..

● Naci Doğan/B. ALMANYA: Eksik sayılarınız gönderilmiştir. Selâmlar...

● Edip Mekik/ANTALYA: Aboneniz yenilenmiştir. Selâmlar..

● M. Selçuk Tufan/ANKARA: Yıllık abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Mehmed Çukurderesi/FIRINLI: Abone kaydınız yapılmıştır. Bedelini posta çeki nu 97 446'ya ödeyebilirsiniz. Ciltleriniz de gönderilmiştir. Selâmlar..

● Ömer Tutan/ANKARA: Eksik sayılar gönderildi. İsim tashihi yapıldı. Selâmlar..

● Bekir Mertcan/MANİSA: Abone kaydınızı iptâl ettik. Selâmlar..

● Ahmet Çiğdem/SEYDİŞEHİR: 50. sayıdan itibaren abone kaydınız yapılmış gazeteleriniz gönderilmeye başlanmıştır. Selâmlar..

● Memduh Sarıçetin/BURSA: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Gülsüm Toros/İSTANBUL: 46. sayı itibariyle abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Ali Acar/KONYA: Aboneniz yenilenmiştir. Selâmlar..

● Muhammet Vural/GÖLHİSAR: 44. sayı itibariyle abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Rafet Öztürk/TRABZON: Adres tashihiniz yapılmıştır. Selâmlar..

● Kemâl Çalışkan/ANKARA: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Hidayet Yastıoğlu/OSMANİYE: Abone kaydınızı yaptık. Selâmlar..

● Hasan Özdemir/OSMANİYE: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Hasan Mercimekoğlu/BAYBURT: Abone süreniz 42 - 68. sayılar arasıdır. Selâmlar..

● M. Yıldırım Taşçıoğlu/RİZE: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar...

● H. İbrahim Özkul/GÖLHİSAR: 45. sayıdan itibaren altı aylık abone kaydınızı yaptık. Geçmişten borcunuz yoktur. Selâmlar..

● Ramazan Karagöz/KARAKÖY: Abone kaydınız yapılmıştır. Selâmlar..

● Hasan Yumak/ÇANKIRI: Kayıd işiniz tamamlandı. Selâmlar..

● Tahir Yılmaz/RİZE: Aboneniz yenilenmiştir. Selâmlar..

● A. Rüştü Aygün/DÖRTYOL: Genç kardeşimiz yazını aldık. Sen yaştaki bir genç için fevkalâde. Çalışmalarına devam et, neşrolunsun olmasın yaz ve bilhassa bol bol oku. Gözlerinden öperiz.

● Kâzım Vanlıoğlu/BURDUR: Günlük gazete çalışmaları devam ediyor. Muhabirlik mevzuu bahis olunca ilân olunacaktır. Alâkanıza teşekkür ederiz. Selâmlar..

● Cumali Eker/B. ALMANYA: Göndermiş olduğunuz makbuzlar alınmış ve 5 kardeşimizin abone kayıtları yapılmıştır. Selâmlar..

● Yaşar Sevinç/B. ALMANYA: Mektubunuzu aldık. 3 kardeşimizin abone kaydını yaptık. Selâmlar..

● İhsan Solak/B. ALMANYA: Abonenizi yeniledik. Selâmlar..

● Maruk Sancaklı/ELÂZIĞ: Abone kaydınızı yaptık. Bedelini posta çeki 97 446'ya yatırınız. Lütfen adınızı yazmayı ihmâl etmeyin. Selâmlar..

● Ahmet Serdar Koçak/B. ALMANYA: Arkadaşımıza yazdığınız mektubu kendisine verdik. Sadece güldü. Selâmlar..

● Mehmed Karyağdı/ŞİLE: 53. sayıdan itibaren aboneniz yapılmştır. Selâmlar..

● Mustafa Yılmaz/B. ALMANYA: Adres değişikliğiniz kayıtlarımıza işlenmiştir. Selâmlar..

OKUYUCU İLE HASBİHAL

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

bize derdimizi anlatmayacağız da kime anlatacağız. Şahsınız için düşününüz bir lâhza; evinizden çıktınız sokakta kaç kişi bizden, kaç komşunuz bizden, işyerinizde kaç kişi?. Siz de zaman zaman yalnızlık hissetmiyor musunuz?.. Bize, yolunda yürümekte azimli olduğumuz Rabbımızdan, bize bizden başka kimden fayda var?.

Şu sütûnları uzun tutmak bâhasına da olsa biz, okuyucularımızdan başka kiminle hâlleşelim?.

Yazdığınız mektublarda dile getirdiğiniz ızdırabların kanamakta olan yaraların bizim şu sütûnlarda yaptığımızın mukabili olarak hâlleşmekten gayrı maksadı mı var?..

Her neyse, gelelim bahsimize:

Muhterem okuyucularımız

Dağıtım hususu bir anda karşımıza heyûlâ gibi dikilmişti; hemen size müracaat ettik. Ve dedik ki, «Dağıtım işini kurduğumuz UKAZ Dağıtım Şirketi yapacaktır. Lütfen ona müracaat ediniz.» *Bu müracaatımız bugün de devam etmektedir. Hemen cevap aldık ve dağıtım heyûlâsı bir anda silindi, bir mâniyi daha aştık. İftiharla kaydedelim ki, Sebil'in 53. sayısından elimizde tek nüsha, evet evet tek nüsha kalmamıştır. Artık ileride yapılacak cild için yeniden basmaktan başka çâre yoktur.*

Bu münasebetle, abonelerimize, bayilerimize, okuyucularımıza gösterdikleri alâkadan dolayı kalbî şükranlarımızı arzederiz.

Ama hassaten gençlerimize.. Hassaten onlara o vakur, o gayretli, o teşvikkâr, o cansiperâne çalışmalarından dolayı teşekkür ediyoruz. Allah (c.c.) bizi nefsimize râm edip tökezleterek gençlerimizin fedâkâr hizmetleri karşısında macub etmesin. Amin.

«İslâmcı gazete, 10 bin abone 30 bin baskı.. YETMEZ!»

«Şimdi zamanıdır» sloganları ile açtığımız abone kampanyası ise hemen semeresini vermiş, gazeteniz Sebil ilânların akabinde —en ufak mübalâğaya mahâl bırakmaksınız yazalım ki— her gün ortalama 100 - 150 abone kaydına başlamıştır. İdârehanemizi ziyaret edenler, arkadaşlarımızı masalarına yığılmış abone taleplerini karşılamak için hummalı bir çalışma içinde görmekle bu mesrûr edici vaziyete şâhiddirler.

Allah (c.c.) hepinizden hepimizden razı olsun.

Hürmetlerimizle,

Sebil

DAVETİ TEKRARLIYORUZ

ŞİMDİ BUYRUN VAZİFEYE

Muhterem Sebil Okuyucusu,

- 53 sayıdan itibaren gazetemiz SEBİL'in dağıtımı yeni tesis olunan (UKAZ) dağıtım şirketi tarafından yapılacaktır.
- Bulundukları mahalde gazetemizin satışını yapmak isteyen ferd gazete bayileri, kitabevleri, İslâmcı gençlik teşekkülleri doğrudan doğruya U K A Z şirketine müracaat etmelidirler.
- UKAZ, gazetemizi satmak için talepde bulunanlara derhal satış şartlarını bildirecektir.
- Gazetemizi satmak isteyen, ferd, gazete bayii, kitabevi ve İslâmcı gençlik teşekkülleri, müracaatları sırasında

  1 — Kaç adet gönderilmesini istediklerini ve

  2 — Sarih adreslerini bilhassa bildirmelidirler.
- Bu meyanda «Okuyucu ile hasbihâl» sütûnumuzda ifade ettiğimiz dağıtım işinde bize müzahir olacak kardeşlerimiz, bulundukları mahalde, Sebil'imizi U K A Z şirketinden talep ederek satabilecek olan ferd, gazete bayii, kitabevi ve İslâmcı gençlik teşekküllerinden tavsiye edebileceklerini, en kısa zamanda telefonla yahud telgrafla bize bildirmelidirler.
- Gazetemizin satışı için tavsiye olunacaklarla okuyucularımız

  1 — Önce konuşup, onların satıp satmamak hususunda kanaatlerini öğrenmeli.

  2 — Muvafakat cevabı halinde ise, satıcının adını ve adresini, ayrıca kaç adet satabileceğini öğrenmelidirler. Telgraflar kısaca şöyle çekilebilir:

  «SEBİL'imizi falan adresteki, falan kimse şu kadar satmak istemektedir. Gönderiniz.»
- Müracaat yerinin adresini ilân ediyor ve gayretlerinizden dolayı şimdiden şükranlarımızı sunuyoruz. Selâmlarımızla.

UKAZ

Vilâyet han kat 2

Cağaloğlu-İST

Tel: 26 38 96

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 2 SAYI: 54 BEŞ LİRA
Başyazarı ve Mes'ul Md. KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Md.: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبيل

Sebil
her şey hak için

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P. O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
Postscheckkonto Nr. 37938 — 300 Hannover
Telefon: 0531 - 85033